

സത്യഭീഷം

“ഞാൻ ലോകത്തിന്റെ ഭീഷമാകുന്നു ; എന്നെ അനുഗമിക്കുന്നവൻ അന്ധകാരത്തിൽ നടക്കുന്നില്ല”

പുസ്തകം 23

വ്യയനാഴ്ചതോറും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത് — എറണാകുളം 1125 കുംഭം 8

പക്കം 2

സോഷ്യലിസ്റ്റാസൂത്രണം

അതു മനുഷ്യന്റെ വ്യക്തിത്വത്തെയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും അപഹരിക്കുന്നു.

(അബ്രാഹം തലോടി ബി. എ.)

അപരിഹാസ്യമായ ഒരു പ്രശ്നമായി ഭാരിദ്യത്തെ ഇന്നു ആരും കരുതുന്നില്ല. മനുഷ്യർ മഹാമനസ്സുതയോടും നിസ്വാർത്ഥതയോടുംകൂടി തങ്ങളുടെ കഴിവുകളെ ഏകീകരിച്ചുകൊണ്ട് പ്രവർത്തിച്ചു തുടങ്ങിയാൽ ഈ മഹാശാപത്തിൽനിന്നും മാനവസമുദായത്തെ രക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നു മനസ്സിലായിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യസ്നേഹത്തിൽനിന്നും സാമോദയ്യത്തിൽനിന്നും ഉടലെടുക്കുന്ന അക്രമരഹിതമായ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെയല്ലാതെ വിപ്ലവാത്മകവും അക്രമപ്രസക്തവുമായ പദ്ധതികൾമൂലമേ സാമ്പത്തിക സുരക്ഷിതത്വം കൈവരൂന്നാമെന്നു വാദിക്കുന്നവരുമുണ്ട്. ഇവരിൽ ഏതുകൊണ്ടും തന്നെയെന്നുവന്നു കരസ്ഥമാക്കിയിട്ടുള്ളവർ സോഷ്യലിസ്റ്റ് കാരരത്ര. ആദർശപക്ഷത്തിൽ സ്വീകാര്യമായ പലതും സോഷ്യലിസത്തിലുണ്ടെങ്കിലും അതിന്റെ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ സോഷ്യലിസം തികച്ചും അപ്രായോഗികമാണെന്നു വിചാരിച്ചു. സാമ്പത്തികമായ എല്ലാവ്യാപാരങ്ങളും സാമ്പത്തികമണ്ഡലത്തിൽ സർവ്വാധിപത്യമുള്ള ഒരു കേന്ദ്രസമിതിയുടെ കടുത്തനിയന്ത്രണത്തിൽ നടത്തുക. ഇതാണ് സോഷ്യലിസ്റ്റ് ആസൂത്രണത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം. ഈ ആസൂത്രണം അതിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ പൊതുതാല്പര്യങ്ങൾക്കും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും വിരുദ്ധമാണ്.

ആദ്യമായിത്തന്നെ അസൂനവും സർവ്വസമ്മതവുമായ ഒരു ആസൂത്രണ സാദ്ധ്യമാണ്. ആസൂത്രണപ്രേമികൾ സാങ്കേതികവിദഗ്ദ്ധന്മാരാണ്. അവരാണ് ആസൂത്രണങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നത്. സാങ്കേതികവൈദഗ്ദ്ധ്യം വിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ ആശയഗതിയനുസരിച്ച് അനുഷ്ഠിതമായി പ്രവർത്തിക്കുകയും വിവിധമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ചരിക്കുകയും ചെയ്യും. തന്മൂലം ആസൂത്രണം ചെയ്യപ്പെടുന്ന പദ്ധതികൾ ഒരിക്കലും പൂർണ്ണങ്ങളായിരിക്കാതെ എപ്പോഴും അപകടങ്ങളായിരിക്കും. സാമ്പത്തികമണ്ഡലത്തിലെ വ്യാപാരങ്ങൾ എത്രയും സങ്കീർണ്ണങ്ങളാണ്. വൈവിധ്യം നിറഞ്ഞ ലോകത്തിൽഭിന്നതലങ്ങളായ ആളുകളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ വിചിത്രങ്ങളും വിവിധങ്ങളുമായിരിക്കും. ഉല്പാദകരുടെയും ഉപഭോക്താക്കളുടെയും കഴിവുകളും തമ്മിലും. എന്നാൽ ഇവയെല്ലാം ഒരു കേന്ദ്രത്തിൽനിന്നു നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനും നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനും കഴിയണമെങ്കിൽ ഇവയെപ്പറ്റി സകല വിവരങ്ങളും അറിയേണ്ടത് അപരിത്യാജ്യമാണ്. ഇതു മനുഷ്യകഴിവുകൾക്കു അതിതാമരെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഈ കഴിവുകൾ ആസൂത്രണത്തിനുള്ള അസാദ്ധ്യതകളെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു.

സോഷ്യലിസം, കമ്മ്യൂണിസം, ഫാസിസം മുതലായവ പൊതുതാല്പര്യത്തിന്റെ പേരിലാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. പൊതുതാല്പര്യത്തിന്റെ പേരിൽ സകല വിഭവങ്ങളെയും സംഘടിപ്പിക്കുന്ന

തിനാണ് ഈ പ്രസ്ഥാനവിശേഷങ്ങളുടെ ശ്രമം. പക്ഷെ പൊതുനന്മ, പൊതുതാല്പര്യം മുതലായവ പദങ്ങൾക്കു വളരെ വ്യാപകമായ അർത്ഥമാണുള്ളതു്. ഒരു പ്രത്യേക പ്രവൃത്തിമാത്രം നിർദ്ദേശിക്കത്തക്കവണ്ണം നിയതമായ അർത്ഥമല്ല അ

ണതു്. സാധനവിപണി അതിന്റെ ശരിയായ ധർമ്മം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനും മനുസരവ്യവസ്ഥിതിവേണം. പക്ഷേ ആസൂത്രണപദ്ധതിയിൽ മത്സരത്തിനും വിപരേതലിനും സ്ഥാനമില്ല. അതിനാൽ വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യം ആസൂത്രണപ

ദ്ധതി ഒരുവെട്ടുന്ന പഥികരപ്പോലെയാണ്. ഇതുപോലുള്ള ഒരു അവസ്ഥയാണ് ഇന്ന് പല ഗവണ്മെന്റുകളെയും ജനവിഭാഗങ്ങളെയും ബാധിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആസൂത്രണപ്രേമം ഭരണകൂടങ്ങളെ അവയുടെ യഥാർത്ഥകർമ്മപഥത്തിൽനിന്നു വ്യതിചലിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഭരണസമിതികളോടാവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് യോജിപ്പുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കുവാനല്ല. നേരെ മറിച്ചു് രാജ്യത്തിലെ വിഭവങ്ങളുടെ വിനിയോഗം എല്ലാവിഭാഗങ്ങളുടെയും ക്ഷേമത്തിനേകത്തക്കവണ്ണം നിർവ്വഹിക്കുവാൻ സൗകര്യവും സാധനമുപവും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയാണ് ഗവണ്മെന്റുകളുടെ കർത്തവ്യം. ആസൂത്രണപരിപാടികൾക്കു ഭൂരിപക്ഷതീരുമാനം എന്ന സമ്പ്രദായം തീരെ അപര്യാപ്തമാണ്. പലമാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ ഒന്നിനു ഭൂരിപക്ഷം ലഭിക്കുമെന്നല്ലാതെ എല്ലാവർക്കും ഭൂരിപക്ഷം കിട്ടുമെന്നുള്ള ധാരണ അബദ്ധമാണ്. ബഹുവിധമായ അഭിപ്രായഗതികളുള്ളപ്പോൾ ഒന്നിനും ഭൂരിപക്ഷം കിട്ടിയില്ലെന്നും വരാം. ഇങ്ങനെ ഭൂരിപക്ഷഭരണരീതിയിൽ ആസൂത്രണപരിപാടികൾ സാധിക്കാതെ വരുമ്പോൾ കാര്യങ്ങൾ നടത്തുവാൻ കഴിയുള്ള വ്യക്തിയിലോ, വ്യക്തികളിലോ അധികാരം നിക്ഷേപിക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്തിൽ എത്തിച്ചേരുകയും അതു സ്വേച്ഛാധിപത്യത്തിന്റെ വിത്തുകൾ വിതയ്ക്കുകയും ചെയ്യും. അതായത് ആസൂത്രണപദ്ധതി ഭരണകൂടങ്ങളെ സ്വേച്ഛാധിപത്യത്തിലേക്കു് ആനയിച്ചു് പരമസ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും പ്രജായത്ത് സിദ്ധാന്തങ്ങളെയും ഉന്മൂലനം ചെയ്യാൻ ഇടയാക്കും. ഹിറ്റ്ലർ, മുസോലിനി മുതലായവരുടെ ആരോപണം ഇതിനു ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ മാത്രമാണ്.

സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ അച്ചാരം നിയമഭരണ (Rule of law)മത്രെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് ആസൂത്രണം നിയമഭരണത്തിന്റെ വേരുകൾക്കു. മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ചു് പ്രവ്യാപിച്ചിട്ടുള്ള നിയമങ്ങളുടെ പരിധിയിൽ നിന്നുകൊണ്ടു് സർക്കാർപ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനെ നിയമഭരണമെന്നു പറയാം. ഭരണാധികാരികൾ അവരുടെ അധികാരം എപ്രകാരമെല്ലാം പ്രയോഗിക്കുമെന്നു നേർത്തതന്നെ മനസ്സിലാക്കി തങ്ങളുടെ കാഴ്ചപരിപാടികളെ അതനുസരിച്ചു് കരുപ്പിടിക്കുവാൻ നിയമഭരണത്തിൽ മാത്രമേ പരമോഷ്ക സാധിക്കുകയുള്ളു. സോഷ്യലിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥിതിയിലാകട്ടെ നിയമഭരണം സാധ്യമല്ല. അവിടെ നിയമമില്ലാത്ത ഭരണം നടക്കുന്നുവെന്നല്ല പ്രത്യേക ആസൂത്രണത്തിന്റെയും ആസൂത്രകരുടെയും ആവശ്യാനുസരിച്ചു് നിയമങ്ങൾ ഉടനെ മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുമെന്നാണ് ഇതുകൊണ്ടു് വിവക്ഷിക്കുന്നത്. അപരിമിതമായ അധികാരം ഭരണകർത്താക്കൾക്കുണ്ടായിരുന്നാൽ ഏതു തോന്നുസഭരണത്തിനും നിയമഭ

മാറക്കുറ പാടുവാപള്ളിയുടെ മുൻഭാഗം. ഇതിന്റെ ആശീർവാദകർ വിശുദ്ധവത്സരോത്സവങ്ങളിൽ 1949 ഡിസംബർ 24-ാംനാ- നടന്നു.

വയ്ക്കുള്ളതു്. ഒരു വ്യക്തിയുടെ സുഖം ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്ന കൂട്ടിച്ചിന്നയെന്ന നൂറു നൂറു കാര്യങ്ങളുണ്ടു്. ഇങ്ങനെയെങ്കിൽ ഒരു ജനതയുടെ ക്ഷേമാ കഴിഞ്ഞു മറിഞ്ഞ എത്രയധികം സംഗതികളുടെ സമാഹാരമായിരിക്കുമെന്നു ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്.

സ്വന്തം അറിയും ഇഷ്ടമുപയും അനുസരിച്ചു് സുഖം ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും അവകാശവും വ്യക്തികൾക്കു വേണമെന്നാണ് വ്യക്തിവാദികൾ സിദ്ധാന്തിക്കുന്നത്. ഇതു് ഇന്നത്തെ സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വലിയ ഒരു ആവശ്യമാണ്. ഇതു സാദ്ധ്യമാകണമെങ്കിൽ മത്സരത്തിനും (Competition) അതായതു് വിപരേതലിനും അവസരമുണ്ടാക്കുക, അതാണ് വേ

ലതിയുമായി മല്ലടിക്കുകയാണ്. പൊതുസമ്മതമുള്ള കാര്യത്തിലേ പൊതുപ്രവർത്തനത്തിനു പ്രസക്തിയുള്ളു. ഒരു ആസൂത്രണത്തെ ന്യായീകരിക്കത്തക്കവണ്ണം പെട്ടെന്നുതന്നെ കാര്യങ്ങൾ തുലോം കുറവാണു്. മറ്റൊരു തരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ആസൂത്രണത്തിനു ഇന്നത്തെ യോജിച്ചുപോരാ. യോജിപ്പില്ലെങ്കിൽ ആസൂത്രണം അഭിലഷണീയമല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അതു പ്രജായത്ത് സമത്വങ്ങൾക്കും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും എതിരായി പ്രവർത്തിക്കും.

കേന്ദ്രീകൃതമായ ആസൂത്രണം ഏകകണ്ഠമായി ആഗ്രഹിക്കുകയും അതിന്റെ ലക്ഷ്യത്തിൽ വിധേയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ജനവിഭാഗം എവിടെക്കു എന്തു നിശ്ചയമില്ലാതെ ഒരുമിച്ചു പോകു

ണത്തിന്റെ മറയ ഉണ്ടാക്കുവാനാണു്.

സോഷ്യലിസ്റ്റ് ആസൂത്രണം വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ കൈകടത്തുമെന്ന ആസൂത്രണപ്രേമികളും സമ്മതിച്ചു പറയുന്നുണ്ടു്. ഈ ന്യൂനതയിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടുവാൻ ഉത്തമ ഉദ്യമം പാർട്ടി ടവും ലഭിക്കുമെന്നുള്ള വലിയപ്രതീക്ഷയുടെ മറയിൽനിന്നുകൊണ്ടു് അവർ ശക്തിയായി വാദിക്കാറുണ്ടു്. പക്ഷേ മേയ്ക്കു് എന്ന ചിന്തകൻ പറയുന്നതു പോലെ ഇതൊരു വൻ ചതിയത്രെ. കഴിഞ്ഞു മറിയത്തു കിടക്കുന്ന ജീവിതത്തിൽ സാമ്പത്തികാവശ്യങ്ങൾ വേർതിരിച്ചു നിറുത്തുക സാധ്യമല്ല; സാമ്പത്തികമായ പരാധീനത മറ്റു മണ്ഡലങ്ങളിലേക്കും വ്യാപിക്കുമെന്നതു തീർച്ചയാണു്. കൈവശമുള്ള പണം കഴിവുള്ള തൊഴിലിൽ ചെലവഴിക്കുവാൻ അനുവദിക്കുകയില്ലാത്ത വ്യവസ്ഥിതിയിൽ സ്വാതന്ത്ര്യം വെറും മീഥ്യയാണു്. ഒരു തൊഴിൽ വീട്ടു് മറ്റൊരു തൊഴിൽ സ്വീകരിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെങ്കിൽ ജീവിതം നിരർത്ഥകവും അനഭിലഷണീയവുമാകുന്നു. അതിനാൽ ഇഷ്ടമുള്ള തൊഴിൽ സ്വീകരിക്കുന്നതിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം കുറയ്ക്കുക ആവശ്യമത്രെ.

അറിയും വിവേചനയുമുള്ളവരെയല്ല അഭിപ്രായവും ആലോചനയും ഇല്ലാത്തവരെയോണു് നേതാവിനാവശ്യം. വിദ്യയും ബുദ്ധിയുമുള്ളവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ വ്യക്തസ്സുണ്ടും വിമർശനപരവുമായിരിക്കും. അതിനാൽ സോഷ്യലിസ്റ്റ് ഭൂരിപക്ഷം മണ്ണിപ്പു പ്രഭാവമുള്ളവരുടെയല്ല പ്രത്യേക വെറും മുന്നാതരക്കാരുടെ ആയിരിക്കാനേ വഴിയുള്ളൂ. സോഷ്യലിസ്റ്റ് ആസൂത്രണത്തിൽ സൃഷ്ടിപരമായ പരിപാടികളെക്കാൾ സംഘടനയുടെ ഉറപ്പിനും ഐക്യത്തിനും ഭൗതികശാലികളോടുള്ള അസൂയയും പൊതുശത്രുവിനോടുള്ള വൈരവുമാണു് കൂടുതൽ ഉതകുന്നതു്. വിവേകത്തെക്കാൾ വികാരത്തിനാണു് സോഷ്യലിസത്തിൽ സ്ഥാനം. സോഷ്യലിസ്റ്റ് ആസൂത്രണം അതിനാൽ അസൂയാഭി അധമവികാരങ്ങളെക്കൊണ്ടു് കറപിടിച്ചിരിക്കും.

സോഷ്യലിസം വ്യക്തിത്വത്തേയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തേയും ഹനിക്കുന്നതിനുള്ള മറ്റൊരു കാരണം അതു ചില പ്രത്യേകലക്ഷ്യങ്ങളെമാത്രം ഉന്നമെടുക്കുവെന്നുള്ളതാണു്. ചില നിയതലക്ഷ്യങ്ങളുടെ സർവ്വാധിപത്യത്തിനാണു് അതു നിലകൊള്ളുന്നതു്. സമുദായത്തേയോ രാഷ്ട്രത്തേയോ ആകമാനം സ്ഥിരമായും പുണ്യമായും ഏകലക്ഷ്യത്തിലേക്കുതന്നെ തിരിച്ചുവിട്ടാൽ മനുഷ്യന്റെ വ്യക്തിത്വവും സ്വാതന്ത്ര്യവും തന്നെ നശിച്ചുപോകുന്നതാണു്.

ഇന്നത്തെ അസമത്വങ്ങളോടു് വലുതായ അമർഷമുണ്ടു്. ഈ അസമത്വങ്ങൾ അതേപടി വച്ചുപുലർത്തേണ്ടവയുമല്ല. ശരി. പക്ഷേ സോഷ്യലിസം അതിനു പറ്റിയ ഉപാധിയല്ല. വ്യക്തിപ്രധാനമായ സമുദായവ്യവസ്ഥിതിയുടെ ആണിക്കല്ലുകളായ സ്വാശ്രയം, സ്വാതന്ത്ര്യം, സഹകരണബുദ്ധി മുതലായവ സോഷ്യലിസ്റ്റാസൂത്രണത്തിൽ അസ്ഥാനത്താണു്. അനുസരണം—അതേ വ്യക്തിക്കു കരണീയമായിട്ടുള്ളു. അധികാരം—അതു രാഷ്ട്രത്തിനും. ഇതാണു് സോഷ്യലിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തം. സോഷ്യലിസത്തിന്റെ ഇത്ര നാളത്തെ നേട്ടവും അതിന്റെ പരാജയത്തെ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ടു്. അശ്രോതബുദ്ധിയികമായ അതിന്റെ വളർച്ചയുടെ ഫലമായി മനുഷ്യന്റെ നിതിബോധം അല്പമെങ്കിലും വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടോ? പരാമർശത്തിൽ വ്യക്തിപരമായ വ്യവഹാരങ്ങളിൽ അവൻ കൂടുതലായി അധഃപതിക്കുകയാണു് ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. പണ്ഡിതന്മാരെപ്പോലെന്നതുപോലെ യഥാർത്ഥപ്രശ്നം വ്യക്തിഗതമായിരിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ സാഹചര്യങ്ങളിൽ വ്യക്തിയെ ഒരു ആസൂത്രണയന്ത്രത്തിലെ കട്ടയോ പരിയോ ആയി മാറ്റുവാനാണു് സോഷ്യലിസം ശ്രമിക്കുന്നതു്. മനുഷ്യന്റെ വ്യക്തിത്വത്തേയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തേയും ചുവട്ടിത്തേച്ചുകൊണ്ടുള്ള കീഴാതജനപ്രമായ ഒരു നരബലിയാണു് സോഷ്യലിസ്റ്റ് ആസൂത്രണം. വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണു് മനുഷ്യസമുദായം പുരോഗമിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഭാവിപുരോഗതിയും ഈ അടിസ്ഥാന

പ്രഭാവം

അമ്മായിയമ്മ

“സ്നേഹം ഭയമുള്ളതും ക്ഷമയുള്ളതുമാകുന്നു. അതു് അസൂയപ്പെടുന്നില്ല, കലഹിക്കുന്നില്ല, അഹങ്കരിക്കുന്നില്ല, ലജ്ജാവഹമായതു പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല.” (1. കൊറി. Xiii-4)

സുപ്രസിദ്ധനായ ഒരു വേദശാസ്ത്ര വിചക്ഷണൻ ആദിമാതാപിതാക്കന്മാരുടെ അധഃപതനത്തിനുമുമ്പു് അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന സൗഭാഗ്യവസ്തുവെക്കുറിച്ച് പണ്ഡിതോചിതമായ ഒരു പ്രഭാഷണം നടത്തി. തദനന്തരം അദ്ദേഹം മുറിയിൽ വന്നു് വിശ്രമിക്കുമ്പോൾ ഒരു യുവതി അദ്ദേഹത്തെ കാണുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അവരുടെ സംഭാഷണം അന്നത്തെ പ്രസംഗവിഷയത്തെക്കുറിച്ചായിരുന്നു. “അച്ചാ, ആദിമാതാപിതാക്കന്മാരുടെ ആദ്യത്തെ സൗഭാഗ്യവസ്തുവിന്നിഹിതമായിരിക്കുവാനു് അടങ്ങിയിരുന്നതെന്നു അങ്ങു് വിശദമായും ശാസ്ത്രീയമായും പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അമർത്ഥത, ക്ലേശരഹിതത്വം, പ്രസാദവരസമുദ്ധി, ഉത്തമാധാരാശങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള പൊരുത്തം എന്നിങ്ങനെ പലതും അതിന്റെ ഘടകങ്ങളായിരുന്നു; ശരിതന്നെ. എന്നാൽ അവരുടെ സൗഭാഗ്യത്തിന്റെ സർവ്വപ്രധാനമായ ഒരു ഘടകം അങ്ങനും വീട്ടുകളുടേതിലുമുണ്ടു്.” “അതെന്താണു്?” വൈദികൻ ജിജ്ഞാസയോടെ ചോദിച്ചു. “അതോ? ഹൃദയം ആദർശത്തിനും അമ്മായിയമ്മയുടെയും ഇടയിലുള്ളതായിരുന്നു അവരുടെ ഏറ്റവും വലിയ ഭാഗ്യം.”.....നോക്കുക; അമ്മായിയമ്മയുടെ ക്രൂരരക്ഷാഭാവങ്ങളിൽപെട്ടു് ഞെരിഞ്ഞിരുന്ന ഒരു പ്രണിതഹൃദയത്തിന്റെ വികാരനിർഭരമായ ബഹിഃസ്പർശം! “അമ്മായിയമ്മയെ അമ്മിമേൽ വെച്ചിട്ടു്... ..” എന്നാരംഭിക്കുന്ന നാടോടിപ്പാട്ടിലും ഈ അമ്മായിയമ്മപ്പോരിനോടുള്ള അമർഷംതന്നെയാണു് വാഗ്ദ്രവ്യത്തിൽ പ്രവഹിക്കുന്നതു്. വളരെ നല്ലവരും കാരണമുതൽകിട്ടും സ്നേഹത്തിടവുകൾമൂലം അമ്മായിയമ്മമാർ ലോകത്തിൽ ധാരാളമുണ്ടെന്നുള്ളതു് ഒരു പച്ചപ്പുറമാർഗ്ഗമാണു്. എങ്കിലും അമ്മായിയമ്മ എന്ന പാത്രംപോൾ ഒരു ഹിംസ്രജന്തുവിനേയോ ഒരു ക്രൂരസത്വത്തേയോ പറ്റിയുള്ള ഒരു പ്രതിരോധം സാധാരണയായി മനസ്സിൽ ഉദിക്കാറുള്ളതു്. ഈ പ്രതിരോധം അടിസ്ഥാനരഹിതമല്ലാത്തതുകൊണ്ടു് അതിനെ മാറ്റുവാൻ ഓരോ അമ്മായിയമ്മയും ഉറപ്പു ശ്രമിക്കേണ്ടതാണു്.

അമ്മായിയമ്മയും മരുമകളും തമ്മിലുള്ള കലഹങ്ങൾക്കും “പോരു”കൾക്കും അടിയിൽ തപ്പിനോക്കിയാൽ അസൂയയും സ്വാർത്ഥതയും ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്നതായിക്കാണാം. ഒരു പെണ്ണുവന്നു കേറിയതു മുതൽ തന്റെ അധികാരത്തിന്നു് എന്തോ കുറവു സംഭവിച്ചുവെന്നു സംശയിച്ചു് വിഷമിക്കുകയാണു് അമ്മായിയമ്മ. തന്നോടുമാത്രം കയ്യാളാൽ ആലോചിച്ചുപോന്ന മകൻ ഇപ്പോളുണ്ടു് അവളോടു് ചില കയ്യാളങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചോദിക്കുകയും പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത്രയുംതാൻ താൻ ഭരിച്ചുപോന്ന കുടുംബകയ്യാളങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കുവാനോ നിയന്ത്രിക്കുവാനോ താൻ ജീവനോടിരിക്കുമ്പോൾ മറ്റൊരാൾക്കു് അവകാശമോ? അമ്പാ, അത്രയ്ക്കായോ? എന്നാൽ അതൊന്നു കാണണം—എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഒരു മനസ്ഥിതി ഉളവാക്കിയിരുന്നു. ചില തള്ളമാക്കു പുത്രനോടുള്ള അതിയായ സ്നേഹവും ഈ പോരിന്നു് കാരണമാകാറുണ്ടു്. അമ്മയും മകനും അവരാണ് സ്നേഹിച്ചവരവേ, അതിനൊരു തരം പെണ്ണു് രാത്രിവേരും ചെയ്യുന്നു. മകന്റെ സ്നേഹം മുഴുവനും അങ്ങോട്ടായിപ്പോയി എന്നു വിചാരിച്ചു് ത്തിലേ ഉണ്ടാകുകയുള്ളു. മനുഷ്യന്റെ വ്യക്തിത്വത്തെ ബഹുമാനിക്കാത്ത ഏതു വ്യവസ്ഥിതിയും അവനെ നശിപ്പിക്കുകയത്രെ ചെയ്യുന്നതു്. വ്യക്തിയെ അവനു് അവകാശമായിരിക്കുന്ന ഫലപ്രദതയിലും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലും പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയാണു് ഇന്നത്തെ അടിമത്തത്തിലായ ആവശ്യം.

അമ്മ ആക്ഷേപിതയാകുന്നു; ഇല്ലാത്തതൊക്കെ വിചാരിച്ചും സങ്കല്പിച്ചും വിഷമം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. ഈ സ്ഥിതിയിൽ മകൻ അവന്റെ ഭാര്യയോടു് സ്വതന്ത്രമായും സ്നേഹപൂർവ്വവും സംസാരിക്കുന്നുവെന്നു കാണുന്നതുതന്നെ തള്ളയ്ക്കു് സങ്കടകരമായിരിക്കും. മകനും ഭാര്യയും തമ്മിൽ ഇംഗ്ലീഷൊമറ്റൊ സംസാരിക്കുന്നു എന്നായാൽ പോരാത്തതു തികയും. ഇതിനെല്ലാം തള്ള പകവിട്ടെന്നു മരുമകളോടായിരിക്കും. അവൾ ഭർതൃഹിതം അനുസരിച്ചു നടക്കുന്നുവെന്നും അവൾ തന്നെക്കാൾ പ്രാപ്തിയും അറിയും തന്റേടവും ഉള്ളവളും അന്യർക്കു കൂടുതൽ പ്രിയമുള്ളവളും ആണെന്നും കണ്ടാൽ അസൂയയും കോപവും വർദ്ധിച്ചു് മകനേയും മകളേയുംതമ്മിൽ കലഹിപ്പിക്കുവാനും അന്യരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പരിഹാസപാത്രമാക്കുവാനും ചില അമ്മായിയമ്മമാർ പരിശ്രമിക്കുന്നു. മരുമകളുടെ സങ്കല പ്രവൃത്തികളിലും കുറും കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ സദാ ഉത്സാഹിക്കുകയും അവളെപ്പറ്റി അപവാദങ്ങൾ പറഞ്ഞുപരത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ, മരുമകളുടെ സംസാരം, പ്രവൃത്തി എന്നിവയെ സങ്കലം കുറുംതന്നെയായിരിക്കും. ഇങ്ങനെയുള്ള അമ്മായിയമ്മമാർ പിശാചിന്റെ ഏജൻറു ജോലിയാണു് നിർവ്വഹിക്കുന്നതു്. പരസ്പരം സ്നേഹിച്ചു ജീവിക്കുന്ന ദമ്പതികളെ തമ്മിൽ കലഹിപ്പിച്ചു് അവരെ—അതെ, സ്വന്തമാക്കളെ—അപമാനിക്കുകയായിത്തീർക്കുന്നതു് മഹാപരാധമല്ലേ? ക്രിസ്തീയ പരസ്നേഹമോ, അല്ലെങ്കിൽ മനുസംസ്കാരമെങ്കിലുമോ, ഇല്ലാത്ത തള്ളമാർ ഈ സ്ഥിതിയിൽ കാട്ടിക്കൂട്ടുന്ന കോപ്രായങ്ങൾക്കു ഒരു കണക്കുമുണ്ടാകയില്ല. അവർ മാത്രസ്നേഹം എന്നല്ല മാന്യത കൂടിയില്ലാതെ മരുമകളോടു ചെയ്തിട്ടുള്ള നീചകൃത്യങ്ങളെപ്പറ്റി ധാരാളം നാം കേട്ടിട്ടില്ലേ? മകന്റെ സഹായവും മറ്റുപറ്റത്തു കാണുമ്പോൾ വിദ്വേഷംഗി ആളിക്കത്തും. യുവതിയായ മരുമകൾ അഞ്ചാറു കുട്ടികളുടെ അമ്മയായതെന്നു കാൾ സുന്ദരിയും ആകുഷകയുമാണെന്നു കാണുമ്പോൾ അതില സൂയപ്പെടുകൊണ്ടു് അമ്മായിയമ്മയും ചില “പരിഷ്കാരി”വേഷങ്ങൾ അണിയുവാൻ തുടങ്ങുന്നതു് പരിഹാസ്യമല്ലേ?

മരുമകളെ കേവലം ഒരടിമയെപ്പോലെയോ വേലക്കാരിയെപ്പോലെയോ കരുതി അതുലാപനം ചെയ്യിപ്പിക്കുന്നതും വലിയ തെറ്റാണു്. മറിച്ചു്, അമ്മായിയമ്മ സ്വന്തപുത്രിയെപ്പോലെ അവളെ സ്നേഹിക്കട്ടെ. സ്വന്തം നാടു വീടും ഉപേക്ഷിച്ചു് വന്നിരിക്കുന്ന ആ പെൺകുട്ടിക്കു് അഭയസ്ഥാനമായിരിക്കേണ്ടതു് അമ്മായിയമ്മയുടെ മാത്രാഭ്യയമാണു്. മകനും മരുമകളും തമ്മിൽ ഐക്യവും സമാധാനവും പുലർത്തുവാൻ മാതാവു് പ്രത്യേകം ഉത്സാഹിക്കണം. എന്നാൽ ഭാര്യഭർതൃബന്ധത്തിൽ അനാവശ്യവും അതിരുകടന്നതുമായ കൈകടത്തലുകൾ അവർ ചെറുക്കുന്നതാണെന്നു് അമ്മായിയമ്മ മനസ്സിലാക്കണം. മകനോടും മരുമകളോടുമുള്ള പെരുമാറ്റത്തിൽ “തൻകുഞ്ഞു് പൊൻകുഞ്ഞു്” എന്നുള്ള പക്ഷഭേദചിന്ത വെടിയിറക്കണം. മരുമകളിൽ എന്തെങ്കിലും ശീലഭേദങ്ങൾ ഉള്ളതായിക്കണ്ടാൽ അവയെ ക്ഷമയോടെ സഹിച്ചു് അവളെ ഒരുത്തമകുടുംബനായികയാക്കിത്തീർക്കുവാൻ ഉത്സാഹിക്കുവാനു് വേണ്ടതു്. അല്ലാതെ, ആക്ഷേപിക്കുകയും നിന്ദിക്കുകയും ശകാരിക്കുകയും ചെയ്താൽ കാലാന്തരത്തിൽ മരുമകൾക്കു് തള്ളയോടുള്ള ബഹുമാനം കുറഞ്ഞു് തള്ളയെത്തന്നെ നിന്ദിക്കുവാനും ധിക്കരിക്കുവാനും ഇടവരും. അതുമൂലം വലിയ കലാപങ്ങൾ സംഭവിക്കും. മരുമകളോടുമുള്ള കോപമോ വൈരാഗ്യമോ നിമിത്തം അവളുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരെയോ കുടുംബ

ക്കാരെയോ തറവാടിനെയോ ആക്ഷേപിക്കുന്നതും പരിവർജ്ജിക്കേണ്ടതാണു്. “ഈ കുരുത്തംകെട്ടുവാൻ ഇവിടെ കാലു കത്തിയതിൽപ്പിന്നെ എല്ലാം ശനിപ്പിഴ്തന്നെ.....എങ്ങനെയോ, ഗോത്രം അങ്ങനത്തല്ലേ?.....അവൾ അത്രയധികം ഞെളിയണ്ട... അവളുടെ കുടുംബക്കാരെയൊക്കെ നമ്മളായില്ലേ?.....” എന്നിങ്ങനെ മരുമകൾ കേൾക്കെ ബന്ധുവീട്ടുകാരെപ്പറ്റിയുള്ള കുറ്റാരോപണയെ അയൽവാസികൾക്കു വീളുവിക്കാട്ടുക്കുന്ന അമ്മായിയമ്മമാർ ആ പ്രവൃത്തി കൊണ്ടു സ്വന്തം കുടുംബത്തെത്തന്നെയാണു് അപമാനിക്കുന്നതെന്നു് അല്ലം ആലോചിച്ചാൽ മനസ്സിലാക്കാം. മുൻകരാനുസരിച്ചുള്ള ആഭരണങ്ങളും സ്രീധനവും മരുമകളുടെ വീട്ടുകാർ നൽകാതിരുന്നാൽ അതിനു മരുമകളെ നിന്ദിക്കുകയും ശകാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു് വലിയ പാതകമാണു്. മാതാപിതാക്കന്മാർ കരർലംഘനംചെയ്യുന്നതിനത്തരവാദി ആ സാധുപെൺകുട്ടിയോണോ? അവൾ മാതാപിതാക്കന്മാരോടാവശ്യപ്പെടുന്നതിന്നു് ന്യായമായ വിധത്തിൽ പെൺകുട്ടിയോടു പറയാമെന്നല്ലാതെ അവളെ ശകാരിക്കുകയും വീട്ടിൽനിന്നു കടന്നുപോകാൻ പറയുകയും മാറ്റം ചെയ്യുന്നതു് വലിയ അപരാധമാണു്. ഇവയെല്ലാം മരുമകളുടെ ഹൃദയത്തിൽ ആഞ്ഞു കയറുന്ന അസ്രങ്ങളായിരിക്കും. അങ്ങനെ ഒരു പ്രണിതഹൃദയത്തിൽനിന്നു് ദൈവസന്നിധിയിലേക്കുയരുന്ന ചുട്ട ബാഷ്പം കുടുംബത്തിനതന്നെ വലിയ നാശങ്ങൾ വരുത്തിവെക്കും.

മരുമകൾ സന്ദർശ്യവതിയാണെങ്കിൽ എന്തിന്നു് അസൂയപ്പെടുന്നു? സ്വന്തം മകൾ സുന്ദരിയാണെന്നു കാണുന്നവർ സന്തോഷിക്കുവല്ലാതെ അസൂയപ്പെടാറുണ്ടോ? അവളെ യഥാർത്ഥത്തിൽ സ്നേഹിക്കാത്തതുകൊണ്ടല്ല ഇങ്ങനെ തോന്നുന്നതു്? ലോകസന്ദർശ്യത്തെ ഈ വാർദ്ധക്യശയീൽ ആശിക്കുന്നതുതന്നെ തെറ്റു്. തന്നെക്കാൾ വളരെ ചെറുപ്പമായ മരുമകൾ സുന്ദരിയായി കാണപ്പെടുന്നതിൽ അസൂയപ്പെടുന്നതു് വിഡ്ഢിത്തത്തിന്റെ പരമകരടയുമാകും. എന്നും ചെറുപ്പമായിരിക്കുവാൻ സാധ്യമാണോ? മകൻ തന്റെ ഭാര്യയെ കൂടുതൽ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ എന്തിന്നു് അസൂയപ്പെടുന്നു? മനുഷ്യൻ തന്റെ അപ്പനേയും അമ്മയേയും വീട്ടു് ഭാര്യയോടുചേരുകയും അവരിരുവരും ഒരു ജഡമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും എന്നാണു് കർത്താവു് അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്; അതാണു് മനുഷ്യപ്രകൃതി; അതിലാണു് വിവാഹത്തിന്റെ വിജയം. അതുകൊണ്ടു് അക്കാഴ്ചയിൽ അമ്മായിയമ്മയ്ക്കു അസൂയക്കവകാശമില്ല. നേരെമറിച്ചു് മകനും ഭാര്യയും തമ്മിലുള്ള സ്നേഹം താലതരമാക്കുവാനാണു് അമ്മായിയമ്മ ശ്രമിക്കേണ്ടതു്. മരുമകൾ വീട്ടിൽ കുറെ ഏറ്റ അധികാരം നടത്തുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിൽ അമ്മായിയമ്മയ്ക്കു സന്തോഷിക്കുവാനേ വകയുള്ളൂ. യഥാർത്ഥത്തിൽ മരുമകളെ അതിനു പരിശീലിപ്പിക്കേണ്ട കടമതന്നെ അമ്മായിയമ്മയ്ക്കില്ലേ? ഗൃഹഭരണവിഷയത്തിൽ അവളെ കൂടി ക്രമേണ സഹകരിപ്പിച്ചു് അഭ്യസിപ്പിക്കണം. ഏതഭിപ്രായത്തിൽ ഒരു ന്യായപ്പെടാലെ അവളെ അകറ്റിനിറുത്തുന്നതു് ഉചിതമല്ല. അവളുടെ പ്രായക്കുറവിനും പരിചയക്കുറവിനും ആനുപാതികമായ ഒരു കിഴിവു് തള്ളുവാനുള്ള സമ്മതസ്സും ഉണ്ടായിരിക്കണം. താൻ ഇല്ലെങ്കിൽ ഒരു കയ്യാളം ശരിയായി നടക്കുകയില്ലെന്നുള്ള അഹങ്കാരബോധത്തോടെ എല്ലാറ്റിലും തലയിട്ടുകൊണ്ടു് ഉത്തരം ചുമക്കുന്ന പല്ലിയെപ്പോലെ അമ്മായിയമ്മമാർ ഓടിനടക്കത്തു്. വാർദ്ധക്യവും, ദുഃഖക്കേടും, മരണവും സംഭവിച്ചുകഴിയു; തന്റെ കാലശേഷവും കുടുംബചക്രം തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും. മരുമകൾ ഗൃഹഭരണത്തിനു പ്രാപ്തയാവാൻ അതു് കുടുംബൈശ്വര്യത്തിനും അമ്മായിയമ്മയ്ക്കു ആശ്വാസത്തിനും കാരണമാകും. ഭരണഭാരം കുറയുമ്പോൾ ജഡഗ്നങ്ങൾക്കും മറ്റും അമ്മായിയമ്മയ്ക്കു ധാരാളം സൗകര്യം സിദ്ധിക്കുമെന്നുള്ളതും വലിയൊരു ഗ്രഹാതനെയല്ലേ?

(ജെ. ചെമ്മണ്ണൂർ)

മോൺ: ഫർട്ടൺ ജെ. ഷീൻ

(വർഗീസ് ജെ. മാളിയേക്കൽ)
(തൂടർച്ച)

മോൺ. ഷീൻ്റെ ഔദ്യോഗികജീവിതവും, പരസ്പരപ്രവർത്തനങ്ങളിലും, ദാനധർമ്മങ്ങളിലും വൈകുണ്ഠനാമകൾ വേണ്ടത്ര അറിവിലില്ലെങ്കിലും അദ്ദേഹം ഒരൊറ്റ കത്തോലിക്കാപത്രത്തിനായി നീക്കിവെച്ചിട്ടുള്ളത് 6000 ഡോളർ ആണെന്നു കാണുന്നു. അദ്ദേഹം വൈദികവിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി ഒട്ടനവധി പേർക്ക് ധനസഹായം ചെയ്തുപോരുന്നു. അലബാമയിലെ പലയിടങ്ങളിലായി ഒട്ടനേകം കല്ലെടുക്കലും കിരീടങ്ങളും അദ്ദേഹത്തന്നെ സ്വന്തം ചെലവിൽ പണികഴിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. വടക്കേ കരോളിനാ, ടെക്സാസ് എന്നിവിടങ്ങളിലാണ് അവിടെയെത്തിയത്. എങ്കിലും അവിടെയെത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് ഏറ്റവും ഹൃദയമായിട്ടുള്ളത് നീഗ്രോസ്ത്രീകൾക്കും കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കും വേണ്ടി "മോണെൽ" എന്ന സ്ഥലത്ത് പണിതീർത്തിട്ടുള്ള വാഴ്വരപ്പട്ട മാർട്ടിൻ ഡി പോറസിൻ്റെ നാമധേയത്തിലുള്ള മെറ്റേർനിറ്റി ആശുപത്രിയത്രെ. രണ്ടു വശത്തുണ്ടുള്ള മായി അദ്ദേഹം 440000 ഡോളർ ചെലവു ചെയ്ത് നീഗ്രോസ്ത്രീകൾക്കും കുഞ്ഞുക്കൾക്കും ആശുപത്രിയും ട്രെയിനിംഗ് സ്കൂളും പണികഴിപ്പിക്കുന്നതിനായി ശ്രമിച്ചുവരികയായിരുന്നു. ആയതും ഇതിനകം അദ്ദേഹത്തിനു നിഷ്പ്രയാസം സാധിച്ചിരിക്കുമെന്നുതന്നെ നമുക്കു പ്രതീക്ഷിക്കാം.

പ്രസംഗങ്ങൾക്കു കിട്ടുന്ന മിസിനും സർവ്വകലാശാലകളിൽ നിന്നുള്ള വാഷിങ്ടൺ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലും പാരമ അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ സ്നേഹിതനും റേഡിയോ ശ്രോതാക്കളുമായ പല ഉദാരമതികളിൽനിന്നും ഉപവിപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി അദ്ദേഹത്തിന് ആകർഷകമായ സംഭാവനകൾ ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. 1938-ൽ "മിസ്സിസ് വില്യം ജെ. ബെർമിങ്ഹാം മെക്കോള" എന്ന മഹതി അവരുടെ സ്വന്തം പേരിലുള്ള സ്വത്തുവശം രണ്ടു ശതമാനം മോൺ. ഷീൻ്റെ പരസ്പരപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി നൽകുകയുണ്ടായി. കൂടാതെ, അവർതന്നെ അന്ന് "കാർഡിനൽ പള്ളി"യായിരുന്ന ഇന്നത്തെ പോപ്പുലർ മേനിക്കു അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതിലേക്കുവേണ്ടി മോൺ. ഷീനെ ഒരു ഭീമമായ സംഖ്യ ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. മോൺ. ഷീൻ അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ വിതം നിഗ്രോകളുടെയിടയിൽ പള്ളി പണിയുന്നതിനായി വിനിയോഗിച്ചു പോന്നു.

മോൺ ഫർട്ടൺ ജെ. ഷീൻ വൈദികനായിത്തീർന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന് നാടകനോടൊത്തുപ്രവർത്തിക്കാനും ഒരു ഉജ്ജ്വലതാരം പോലെ വളരുന്ന നടനാണെന്ന് തിരോധിച്ചത് എന്നു പലരും പരിതപിക്കുന്നതായി അറിയാം. ഒരാൾ പറയുകയാണ് സ്പ്രിംഗ്ഫീൽഡ് നഗരത്തിലെ സെൻറ് പാട്രിക്സിൻ്റെ പ്രസംഗപിറത്തിൽ മോറിസ് ഇവാൻസിനോപോലും മോൺ. ഷീനിനോളം ബഹുമാന്യനും അഭിലഷണീയമായ ഒരു പ്രവേശനം ലഭിക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന്. സഭാ സഭാനിയമങ്ങൾക്ക് തികച്ചും അധീനനായിരുന്നിട്ടുപോലും അത്ര അസുയാർഹമായ പദവിയാണ് അദ്ദേഹത്തിന് അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നത്.

വിശുദ്ധ കർമ്മങ്ങൾക്കുശേഷം എല്ലാവരും യഥാസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഉപവിഷ്ഠരായിക്കഴിയുമ്പോൾ മദ്യബഹുലമായ പീൻപിൻനിക്ക് ഒരു ശുശ്രൂഷകനായി അനന്തരമായി മോൺ. ഷീൻ വരുന്നതു കാണാം. "കാർട്ടൻ" അതിൻ്റെ മധ്യസ്ഥനായിട്ടുള്ളതായ ദിവ്യസംഗീതം പുറപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഒന്നരമണി മിനിറ്റുനേരത്തേക്ക് അദ്ദേഹം ശുശ്രൂഷകനായിത്തീർന്ന് ആ പിറത്തിൻ മുൻപാകെ മുട്ടുകുത്തിനിന്നു പ്രാർത്ഥിക്കും. പിന്നീട് ആദ്യം കർദ്ദിനാൾ സിംഹാസനത്തിൻ മുമ്പാകെയും അനന്തരം എതിർവശത്തായി ദിവ്യബലിയിൽ പങ്കെടുത്തുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ജനാവലിയേയും തലകുനിച്ചു വന്ദിക്കും.

പിന്നീട് അദ്ദേഹം മനോ മനോ ആ പ്രസംഗവേദിയിലേക്കു നടന്നുകയറും. ഏറ്റവും മികച്ചവരെ കല്പിക്കുന്നതായ ലൂഥർ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ തുടങ്ങുന്ന വൈദ്യുതവിദ്യയ്ക്ക് തെളിക്കപ്പെടും. അപ്പോൾ അത് ഒരു വെള്ളിവിദ്യയ്ക്കുപോലെ ജാലപ്രദാനമായി പ്രദർശിക്കും. അതിൻ്റെ മദ്ധ്യമാലകൾക്കിടയിൽ അദ്ദേഹം ഒരു കനകവിഗ്രഹമായി കാണിക്കുകയും അനുഭവപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

പൊതുജനമദ്ധ്യത്തിൽവെച്ചുള്ള ഏതു വിവരങ്ങളിലും അദ്ദേഹം മുട്ടുങ്ങാത്ത ഭാവനാകുന്നു മോൺ. ഷീൻ. തിയോളജി സംബന്ധിച്ച് ഡോ. എയിൻസ്റ്റീനുമായുണ്ടായ സംഘട്ടനത്തിൽവെച്ചായിരുന്നു "മോയ്ഡുഡ്ബ്രൗൺ"യായി അദ്ദേഹം പരിചയപ്പെട്ടുവെന്നിടയായത്. ഡോ. എയിൻസ്റ്റീൻ അതിൽവെച്ച് തന്റെ പ്രത്യേകവാദം തന്നെ നിഷ്കരിച്ചുകൊണ്ട് ശ്രമിക്കുകയും ഭൗതികവാദം ഉപേക്ഷിക്കുന്നതായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. ബ്രൗൺ മോൺ. ഷീനിനെ വിമർശിച്ചതിന് അദ്ദേഹം കണക്കിന് തിരിച്ചടികൊടുക്കുകയുണ്ടായി.

സഭയുടെ സുസ്ഥിരവും സമർത്ഥവുമായ നിലയെ സധീരം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്ന വിവരസേനാനിയായ വ്യാപാരാവനനിലയിൽ അവളുടെ സന്യാസിയായിരുന്ന തത്വബോധനങ്ങളെ റഷ്യ, പോളണ്ട്, ജർമ്മനി, സ്വീഡൻ, മെക്സിക്കോ എന്നിവിടങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം സന്ദർശിച്ചു വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും അവളുടെ പേപ്പർ പലതികൾ അവിടങ്ങളിൽ പ്രാവർത്തികമാക്കുവാൻ ഉദ്യോഗാധിപതികളും ചെയ്താണ് അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ നിരന്തരപരിപാടി. നാസിസം, ഫാസിസം, ജെമ്മിനിയം എന്നീ ഇസ്രായേലികൾക്കെതിരെ നശീകരണങ്ങളാണെന്ന് മോൺ. ഷീൻ സുചിതം തുറന്നുകാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ മൂന്നു ഏകാധിപത്യഭാഷകൾക്കും തമ്മിൽ വേദഭേദം, ചെറിയകളവും, തികഞ്ഞ മോഷണം എന്നിവയ്ക്കു തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസമേയുള്ളൂ എന്ന് അദ്ദേഹം യുക്തിയുക്തം സ്ഥാപിക്കുന്നതു കാണാൻ നിഷ്പക്ഷബുദ്ധികൾക്കു പ്രയാസമില്ല.

റഷ്യൻ ജനതയോടു് അനുകൂലമായ സ്നേഹബുദ്ധിയാണ് മോൺ ഷീനിനുള്ളത്. അവിടത്തെ ഓത്തഡോക്സ്

തട്ടിൻപുറത്തെ ചെങ്കുത്താൻ

(ഫാദർ തോമസ് മണക്കാട്ട്)

അന്നു ഡോൺബോസ്റ്റോ സ്വമാതാവായ മമ്മാമാർഗററ്റാമോളിച്ച് തങ്ങളുടെ ഒരു ഉറാ ബന്ധുവിൻ്റെ ഭവനത്തിൽ പോയി. ഡോൺബോസ്റ്റോക്ക് അന്നു 12 വയസ്സിൽ കൂടുതൽ പ്രായമുണ്ടായിരുന്നില്ല. മൂന്നും ചൊടിയു നിറഞ്ഞ പ്രകൃതം, ചൈതന്യം തുളുമ്പുന്ന കണ്ണുകൾ, പ്രസംഗം പ്രസരിക്കുന്ന കവിതാശക്തിയും എന്നിവ ആ ബാലൻ്റെ വിശേഷഗുണങ്ങളായിരുന്നു. അവർ ബന്ധുഭവനത്തിൽ ചെന്നത് വിളപ്പെട്ടപ്പിൻ്റെ കാലത്തായിരുന്നു. അതിനാൽ മോർഗറിയ ആ ജോലികളിൽ അവരെ സഹായിക്കുവാൻ കിരീടവസ്ത്രങ്ങൾ അവിടെ കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടിവന്നു. അന്നൊരു ദിവസം അത്താഴത്തിനുശേഷം പതിവുപോലെ കുടുംബാംഗങ്ങളെല്ലാവരും ഒരുമിച്ചുവെന്ന് നൽകുവേണങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടു. അന്നത്തെ അവരുടെ സംസാരവിഷയം ചെങ്കുത്താൻപുറവും അവൻ്റെ ഭീകരപ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റിയും ആയിരുന്നു. ബാലനായ ഡോൺബോസ്റ്റോ കമാശ്രവണത്തിൽ അത്ഭുതംകൊണ്ടു കൂറുപ്രദർശിപ്പിച്ചു. ആ ദിവസങ്ങളിൽ ആ ഭവനത്തിൽത്തന്നെ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ചില സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റി അവരിൽ ഒരാൾ സംഭാഷണം തുടങ്ങി. അവൻ ഇങ്ങനെ ആരംഭിച്ചു. "ഈ ദിവസങ്ങളിൽ നമ്മുടെ ഭവനത്തിൻ്റെ തട്ടിൻ

നറുനിണ്ടിസത്തു

ഉണ്ണിത്താൽ ഉണ്ടാകുന്ന രക്തദുഷ്പ്രതേ തടയുവാൻ

എന്നും പറ്റിയ ഒഴിച്ചും

രക്തം ഉണ്ണിക്കാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നതാണ് ആരോഗ്യത്തിൻ്റെ ഒരു വലിയ രഹസ്യം എന്ന് യാതൊരു വൈദ്യനും പറഞ്ഞുതരാതെ നിങ്ങൾക്കു അറിഞ്ഞുകൂടുകയോ? രക്തത്തെ മുടുപിടിപ്പിച്ച് ദുഷിപ്പിക്കുന്ന അനേകം സാഹചര്യങ്ങൾ നമുക്കു ദിവസേന നേരിടുന്നുണ്ട്. പരേതനായ ഡോക്ടർ ബ്രദർ നിക്സോസ് അവാർകളുടെ നിർദ്ദേശം അനുസരിച്ചു മഞ്ഞുരുൾ ആശുപത്രിയിൽ പാകപ്പെടുത്തുന്ന നറുനിണ്ടിസത്തിൻ്റെ പ്രസിദ്ധി എതിലാണെന്നു അറിയാമോ? രക്തദുഷ്പ്രതേ നീക്കുവാനും ശരീരത്തിൻ്റെ ശീതോഷ്ണനിലയെ ശരിയായി സംരക്ഷിക്കുവാനും ഈ നറുനിണ്ടിസത്തിനുള്ള ശക്തി അത്യുതകരമാണെന്നു അത് ഒരിക്കൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളവരൊക്കെ സമ്മതിക്കുന്നു. മുഖാർശസ്ഥിനും, രക്തപിത്തത്തിനും, മുത്രത്തിലുള്ള ഉരപ്പിനും, ഉണ്ണുതാൽ രക്തം ദുഷിച്ചുണ്ടാകുന്ന ചൊറീ മുതലായതിനും പ്രത്യേകം ഉണ്ണുനീനത്തിനും ഇതു ഉത്തമോഷധമാണെന്നു കഴിഞ്ഞ അറുപതിൽപരം വർഷത്തെ അനുഭവം തെളിയിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ അത്യുതശക്തിയുടെ രഹസ്യമോ? നറുനിണ്ടിഷിഴ്സിൻ്റെ ഔഷധാംശം അശേഷം നഷ്ടപ്പെടുത്താതെ അത് പാകപ്പെടുത്തുന്നു എന്നതുതന്നെ. ഇതാണ് മഞ്ഞുരുൾ ആശുപത്രിയിലെ നറുനിണ്ടിസത്തിൻ്റെ വിശേഷത.

24 ഓൺസ് കുപ്പിക്ക് 3-8-0
18 " " " 2-10-0

താഴെ പറയുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ ആവശ്യപ്പെടുക:-

മാനേജർ, സെയിൻ്റ് ജോസഫ്സ് ആശുപത്രി,
മഞ്ഞുരുൾ, തിരുവിതാംകൂർ.
or ഡയറക്ടർ, ആസ്പിരൻസ് ഹൗസ്,
ചിറൂർ റോഡ്-എറണാകുളം.

സഭാഭവനങ്ങളും, അൽമേനികളും മറ്റുമായി അടുത്ത സമ്പർക്കത്തിലാണു ഫാദർ കഴിയുന്നത്. എങ്കിലും അവിടത്തെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെയും ഗവണ്മെൻ്റിൻ്റെയും ദൃഷ്ടിയിൽ അദ്ദേഹം ഒരു നശീകരനാണെന്നായിട്ടാണ് എണ്ണപ്പെടുക. റഷ്യയുടെ വിപ്ലവാഭ്യുക്തമായ പ്രകടനങ്ങൾ ഇങ്ങിനെയൊക്കെ അദ്ധ്വാനിച്ചു രണ്ടുകെല്ലും കഴിയുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് സ്പ്രിംഗ്ഫീൽഡ് സ്വന്തം പുരോഗമനപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധചെലുത്താൻ സന്ദർഭമില്ലെന്നു സാമ്പ്രദായികമായി ലോകം കണക്കും ഒരു പുനർജന്മം ജനിക്കാത്തപക്ഷം പതിനഞ്ചു സഹസ്രക്കൾക്കും റഷ്യയുമായി ഒരു യുദ്ധം നമുക്കു പ്രതീക്ഷിക്കാവുന്നതാണ് എന്നത്രെ അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ സുവിചിതമായ അഭിപ്രായം. കമ്മ്യൂണിസത്തെ നിവാരണംചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള നവീനവും സുഭാപുരമായ ഒരു ലോകവ്യവസ്ഥിതിക്കായി നമുക്കും അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ കൊടിക്കീഴിൽ അണിനിരക്കാം. ക്രിസ്തുരാജൻ വാഴട്ടേ!

"മകനേ, നമുക്കു സ്വപ്നംവിടാം" എന്നു രഹസ്യമായി പറഞ്ഞു. എന്നാൽ നമ്മുടെ ബാലനാകട്ടെ സധീരം സ്വമാതാവിനോടു പറഞ്ഞു: "അമ്മേ! ഞാൻ പോരുന്നില്ല. ആ ശബ്ദം എങ്ങനെ ഉണ്ടാകുന്നു എന്ന് എനിക്കറിയാം." ആ ധീരബാലൻ ദുഃഖനിശ്ചയം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞു. ആദ്യം അവൻ ഏകാകിയായി ആ ഭയാനകരംഗം പരിശോധിക്കേണ്ടിവരുമെന്ന് വിചാരിച്ചു. എന്നാൽ ധൈര്യപൂർവ്വം അവൻ തട്ടിൻപുറത്തേക്കുള്ള കോണിപ്പടിയിൽ കയറുവാൻ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ കത്തിച്ചതിരിക്കുമായി മറുവളയും അവനെ അനന്തമായി. അവൻ തട്ടിൻ്റെ വാതിൽ മെല്ലെ പൊക്കി. പൊടിനിറഞ്ഞ മച്ചിൻ്റെ മദ്ധ്യഭാഗത്തായി ഒരു കൊട്ടകമനകിടക്കുന്നതായി കണ്ടു. കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്നവർ ആവേശത്തോടെ അവൻ്റെ തോളുകൾക്കിടയിൽക്കൂടി അകത്തേക്കു നോക്കി. അപ്പോൾ ആ കൊട്ട അല്പം ഉയർന്ന് അവർ നിൽക്കുന്ന ഭാഗത്തേക്കുതന്നെ നിങ്ങാൻതുടങ്ങി. കോണിപ്പടിയിൽ നിന്നുവരെയും ഭയാങ്കലരായി പുറത്തുകയറേണ്ട മാടി. ഡോൺബോസ്റ്റോയും ഒരു കൂട്ടകാരനും മാത്രം കോണിപ്പടിയിൽ ശേഷിച്ചു. അവൻ്റെ കൈയിൽ തിരികൊടുത്തിട്ട് ഡോൺബോസ്റ്റോ തട്ടിനകത്തു പ്രവേശിച്ചു. ആശ്ചര്യം! അപ്പോൾ ദാമൻപറഞ്ഞ കൊട്ട വലിയ ശബ്ദത്തോടുകൂടി അവൻ്റെ നേക്കു വീണ്ടും നിങ്ങളിവരുന്നു. ഇതു കണ്ടുകൊണ്ടു നിന്നിരുന്ന കൂട്ടകാരൻ ഉച്ചസ്വരത്തിൽ നില്പിച്ചുകൊണ്ടു കോണിപ്പടിയിൽ നിന്നു താഴേക്കു മറുത്തു. താഴെ നിന്നവർ ഇതികുറച്ചുതാമസമായിത്തീർന്നു. ഡോൺബോസ്റ്റോയോടുകൂടി, ധൈര്യസമേതം, "എനിക്കൊരു തിരികുരുവിൻ, എനിക്കൊരു തിരികുരുവിൻ" എന്നു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. വിറയ്ക്കുന്ന കരങ്ങളോടുകൂടി താഴെ നിന്നവരിൽ ഒരാൾ ഒരു തിരികുരുവിനു അവൻ്റെ കൈയിൽ കൊടുത്തു. തിരി തട്ടിൻപുറത്തു ഉറപ്പിച്ചു പതിച്ചശേഷം ശബ്ദഘോഷത്തോടെ നിങ്ങളിരിക്കേണ്ടിരുന്ന കൊട്ടയുടെ നേക്കു അവൻ കൈനീട്ടി. അപ്പോൾ എല്ലാവരും പരിഭ്രാന്തിയോടെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു അതിനെ തൊട്ടുപോകരുതെന്ന്. എത്രയും വേഗെ എന്ന ഭാവത്തിൽ, അവൻ മുയോട്ടുമെന്ന് കൊട്ട പൊക്കി. പ്രായം ചെന്ന ഒരു കോഴിപ്പിടി-തട്ടിൻപുറത്തെ ചെങ്കുത്താൻ, ചെമ്പലോടെ പുറത്തേക്കു മാടി. തട്ടിൻപുറത്തെ ആ ചെങ്കുത്താൻകണ്ടു എല്ലാവരും കൈകൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. ഒരിക്കൽ നെല്ലിരുന്ന ആ കൊട്ടയിലെ നെന്മണികൾ കൊത്തിപ്പെടുമെന്നു അതിൻ്റെ വക്കിൽ കയറുവേ, കൊട്ട

ചെറുകഥ

മുതലാളി

(K. L.)

ആലപ്പുഴ ജനസമതരായമുതലാളിമാർ വളരെയുണ്ടെങ്കിലും വർഗ്ഗീയമുതലാളിയാണ് അവരിൽ മികച്ചനിൽക്കുന്നത്. മുതലാളിയെ അറിയാത്തവർ അവിടെയെങ്ങും ഇല്ലെന്നതന്നെ പാഠ്യം. എന്തെങ്കിലും സഹായങ്ങൾ മുതലാളിയിൽനിന്നു സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരും വിരളമാണ്.

ഒരൊന്നാതരം കയർമാക്റാറി മുതലാളിയുടെ സ്വന്തമായാണ്. പല വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളിലും അയാൾക്ക് ഷെയറുണ്ട്. മുതലാളിയുടെ മാക്റാറിയുടെ ഒരു പ്രത്യേകതയാണ് അവിടെ ഇന്നുവരെ ഒരൊറ്റ പണിമുടക്കുപോലും നടന്നിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു്. മറ്റുള്ള മാക്റാറികളിൽ പണിമുടക്കു നടന്നു മാക്റാറി പുട്ടിയിരുന്ന അവസരത്തിലും വർഗ്ഗീയമുതലാളിയുടെ മാക്റാറിയിൽ മുറയ്ക്കു പ്രവർത്തനം നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നതായിരുന്നു. പള്ളിക്കൂടംകണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ആ മുതലാളിയുടെ മാക്റാറിയിൽനിന്നു എത്രയെത്ര അദ്വൈതവിദ്യാർത്ഥി ശമ്പളം പാറിക്കൊണ്ടു് ഉപജീവനം കഴിക്കുന്നത്. എത്രയോപേരാണ് അദ്വൈതത്തിന്റെ ആജ്ഞ സ്വീകരിക്കുവാൻ വെമ്പൽപൂണ്ടു നിൽക്കുന്നത്.

ഒരു വൈകുന്നേരം മുതലാളി ഏതാനും ക്ലാർക്കുമാരോടു കൂടി എന്തോ ഗൗരവതരമായ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

ഒരു എന്തോ ഒരു ശബ്ദം. മുതലാളി ചെവി വട്ടം പിടിച്ചു. ശബ്ദം തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

“എന്താണൊരു ശബ്ദം?” മുതലാളി ചോദിച്ചു.

“ആരോ ഇങ്കിലാബും വിളിച്ചുകൊണ്ടു പോകയാണെന്നു തോന്നുന്നു.” ഒരു ക്ലാർക്കു പറഞ്ഞതു്.

ഒരു വലിയ ജനക്കൂട്ടം. ഒരു ജാഥ തന്നെ. എല്ലാവരുടെ കൈയിലും ചുവന്ന കൊടിയുണ്ട്. ചെവി തകരുമുളള ആരവം. ഒരു മദ്ധ്യവയസ്സൻ ജാഥ നയിക്കുന്നു ചെങ്കൊടിയും പോക്കോണ്ട്.

ഒരു ക്ലാർക്കു പറഞ്ഞു, “അവരെവിടെയെങ്കിലും വല്ല യോഗം കൂടാനോ പണിമുടക്കു നടത്താനോമറ്റോ പോവുകയാണ്.”

അവരുടെയെല്ലാം പ്രതീക്ഷയ്ക്കു വിരുദ്ധമായി ആ ജാഥ വർഗ്ഗീയമുതലാളിയുടെ “ഐക്യകേരള കയർമാക്റാറി”യിലേക്കുണു പ്രവേശിച്ചതു്.

നേതാവു് ആക്രോശിച്ചു:
“ഇങ്കിലാബു്”
“സിന്ധാബാദ്”
“ആയിരം രൂപാ”
“ഞങ്ങളെ ഏല്പിക്കണം”
“തന്നില്ലെങ്കിൽ”
“വാങ്ങിക്കൂടും”

“ഓഹോ ആ റപ്പായേലുമേയെന്നാണല്ലോ നേതാവു്.” ഒരാൾ മുതലാളിയോടു പറഞ്ഞു.

“റപ്പായേലോ?”

നേതാവു് ആത്മമനോഭേദം അറിയിച്ചു. “ഹേ! ഞങ്ങൾക്കു് ഒരായിരം രൂപാ തന്നെ. തന്നില്ലെങ്കിൽപിന്നത്തെ കാര്യം പറയാതെതന്നെ അറിയാമല്ലോ.”

“തന്നില്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ വാങ്ങിക്കൂടും.” ഒരുത്തൻ ശക്തികൂട്ടി.

“എന്തു്! ആയിരം രൂപാ!” രണ്ടാം നിലയിൽ നിന്ന മുതലാളിയുടെ കണ്ണുകൾ വട്ടച്ചുപോയി.

“അതെ ആയിരം രൂപാ. ഞങ്ങൾ കൂടുതലൊന്നും ചോദിക്കുന്നില്ല.” എന്തോ വലിയ ഒഴൊഴുപോലെ.

എന്താണു സംഭവിക്കുവാൻ പോകുന്നതെന്നു് അറിയാതെ മുതലാളി കഴുങ്ങി. പോലീസിനു റോൺ ചെയ്യുകയോ? “വരട്ടെ” എന്നയാൾ നിശ്ചയിച്ചു. ഉപായങ്ങൾ പലതുണ്ടല്ലോ. വരുന്നവർക്കൊക്കെ രൂപാ കൊടുക്കുക എന്നുള്ളതു് നടപ്പില്ലാത്ത കാര്യം. അയാൾ റോണെടിയിലായ കോഴിപ്പിട അനേകദിവസത്തെ തടവിനുശേഷം മോചിതയു് ലജ്ജിതയുമായി തട്ടിൻപുറത്തെ ഇരുളിൽ വിണ്ടു് മറഞ്ഞു. അസാധാരണമായി എന്തെങ്കിലും ഒരു ശബ്ദം കേട്ടാൽ, യാദൃച്ഛികമായി ഒരു സുഖക്കേടുണ്ടായാൽ പിശാചിനെ പഴിപറയുന്ന കൂട്ടക്കു് ഇതൊന്നാതരം ഒരു പാഠ്യമായിരിക്കും!

“നീങ്ങൾ എന്താണു് ആവശ്യപ്പെടുന്നത്?”

“കേട്ടില്ലേ—ഞങ്ങൾക്കു് ആയിരം രൂപാ വേണം. ഞങ്ങൾക്കു് ജോലി ഇല്ലാതായിട്ടു് കുറച്ചു നാളായി. അതുകൊണ്ടു് ഞങ്ങളെ പട്ടിണിയിൽനിന്നു രക്ഷിക്കേണ്ടതു് നിങ്ങളെപ്പോലുള്ളവരുടെ ചുമതലയാണു്.”

“ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടാണെന്നു തോന്നുന്നു നിങ്ങൾ പണിമുടക്കി ജോലിയില്ലാതാക്കിയതു്.”

“ഈ തത്വമൊന്നും കേൾക്കാൻവന്നവരല്ല ഞങ്ങളെന്നു് നിങ്ങൾക്കു് അറിയാൻമേലേ?”

“ഞങ്ങൾക്കു സമയം പോകുന്നു. വേഗം തന്നേക്കണം.” ഒരു ശുണ്ഠി വിളിച്ചു പറഞ്ഞു ലജ്ജയില്ലാതെ.

“നിങ്ങളുടെ നേതാവല്ലേ റപ്പായേൽ?” വർഗ്ഗീയമുതലാളി ചോദിച്ചു.

“അതെ. ഞങ്ങളുടെ നേതാവാണ്.” ജനക്കൂട്ടത്തിൽനിന്നും ശബ്ദമുയർന്നു.

“എന്നാൽ റപ്പായേലിനെ ഏല്പിച്ചാൽ മതിയല്ലോ?”

അതിനു സമ്മതം മുളർ പെട്ടെന്നുണ്ടായില്ല; അല്പം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആ

തൊക്കെ പറയുവാനാണു് റപ്പായേലിനോടു്. റപ്പായേലേ, ഓക്കുന്നുണ്ടോ പണ്ടത്തെ ചരിത്രമൊക്കെ?”

“എന്തു ചരിത്രമാണു് ഓക്കുന്നുണ്ടു്?” അയാൾക്കു മനസ്സിലായില്ല മുതലാളി പറഞ്ഞതു്.

“നമ്മൾ എന്നാണു് ആദ്യം പരിചയപ്പെട്ടതെന്നു് അറിയാമോ?”

“ഞാനതൊക്കെ മറന്നുപോയെന്നു തോന്നുന്നു. എന്തിനാണതൊക്കെ ഓർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്?”

“ഞാനതൊന്നും മറന്നിട്ടില്ല.” മുതലാളി പറഞ്ഞു. “മറക്കുകയുമില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. റപ്പായേൽ ഒരു മൂപ്പനുകൊല്ലുമ്പൂ ആ രാവുത്തരുടെ കയർമാക്റാറിയിൽ ജോലിചെയ്തിരുന്നതായിട്ടു് ഓക്കുന്നില്ലേ?”

“ഉണ്ടു്.”

“അന്നു നിങ്ങൾക്കു് ഒരു പതിനെട്ടു വയസ്സു കാണണം. അപ്പോഴാണു് ഞാനു മാക്റാറിയിൽ ജോലിക്കു ചെന്നതു്. ഓക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ?”

“ഉവ്വ. ഒരുമാതിരി.”

“തന്നിടൂ” അന്നു ജോലിചെയ്യുവാൻ നന്നായൊരാളായിരുന്നു. എനിക്കാകട്ടെ ജോലിചെയ്യുവാൻ വലു സാമന്ത്മ്യമൊന്നുമില്ലായിരുന്നു. റപ്പായേലുതന്നെ പലപ്രാവശ്യം ഓരോന്നു പറഞ്ഞു തന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ.”

“ശരിയാണ്.”

“ഞാൻ ജോലിചെയ്യുവാൻ പഠിച്ചിട്ടും വൃത്തിയായും വെലമായും ഉണ്ടാക്കാൻ എനിക്കു വാസനയില്ലായിരുന്നു. “നിറാ”യിട്ടു് കൂടുതൽ ജോലിചെയ്തതിനു് മുതലാളി പലപ്പോഴും റപ്പായേലിനു പണം തന്നിട്ടില്ലേ?”

“ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു.”

“തോന്നലല്ല. കൂലിതന്നെ എന്തെന്നു കാൾ വളരെ കൂടുതൽ തന്നിടൂ അന്നു കിട്ടിയിരുന്നു. അന്നവിടെ ചെറുപ്പക്കാരിൽവെച്ചു് മികച്ച ജോലിക്കാരനായിരുന്നു നിങ്ങൾ. ഞാനെന്നു പറഞ്ഞിട്ടില്ലേ കൂടുതൽ കിട്ടുന്നതും വേദത്തെ കിട്ടുന്നതുമൊക്കെ ഒന്നു സൂക്ഷിച്ചുവെക്കണമെന്നു്. ഓക്കുന്നില്ലേ? ഞാൻ ആ രാവുത്തരുടെ മാക്റാറിയിൽ ആറുകൊല്ലത്തോളം ജോലിചെയ്തു. എനിക്കു് ഒരിക്കൽപ്പോലും റപ്പായേൽ വാങ്ങിച്ചപോലെ കൂലി വർഷിക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. എന്തെന്നാൽ ഒരു കൊല്ലമെങ്കിലും കൂടുതൽ നിങ്ങൾ അവിടെ ജോലിചെയ്തുകാണണം. ശരിയല്ലേ?”

റപ്പായേലിന്റെ മുഖം ആകപ്പാടെ മന്ദാനമാകുവാൻ തുടങ്ങി.

“ഞാൻ അവിടെ ചേന്നു് ആറുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോഴാണു് അതു നിന്നു പോയതു്. അന്നു് എന്റെ കൈവശം ഒരു ചെറിയ തുക സമ്പാദ്യമുണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ റപ്പായേലിനോടു് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ കൂടുതൽ കിട്ടുന്ന തുകയെങ്കിലും സമ്പാദിക്കണമെന്നു്. പക്ഷെ “അടുത്തമാസം മുതൽക്കു് അടുത്ത ആഴ്ച മുതൽക്കു്” എന്നാണു് എന്നോടു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. ആ ചക്രമെല്ലാം ചെയ്തുകൊടുത്തു് ആ എന്റെ സമ്പാദ്യം ഞാൻ വെങ്കിലിട്ടുകാര്യം മറ്റും ഞാൻ നിങ്ങളോടു് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ആ മാക്റാറി അവസാനിച്ചുകഴിഞ്ഞു് നമ്മൾ പല സ്ഥലത്തും ജോലിനോക്കി. അങ്ങനെ നാലുകൊല്ലത്തോളം നമ്മൾ പല മാക്റാറികളിലും ജോലിചെയ്തു. അതുകഴിഞ്ഞാണു് എന്റെ കൈയിലുണ്ടായിരുന്ന പണമെല്ലാംകൊണ്ടു് ഞാനൊരു മാക്റാറിയിൽ ഏതാനും ഷെയറുവെട്ടുത്തു്. എന്നിട്ടും റപ്പായേലിനു് വല്ലതും സമ്പാദ്യമുണ്ടായിരുന്നോ?”

റപ്പായേൽ എന്തുപറയുവാനാണു്. അയാൾക്കു മനസ്സിലായിരുന്നെങ്കിൽ ആകപ്പാടെ വട്ടത്തിലാക്കിയെന്നു്.

“അതുകഴിഞ്ഞു് ഞാൻ ആ സായിപ്പിന്റെ മാക്റാറിയിൽ ചേന്നു. നമ്മൾ മിക്കവാറും ഒരു വർഷത്തിൽതന്നെ യായിരിക്കണം അവിടെ ചേന്നതു്. അവിടെ അഞ്ചുവർഷം ഞാൻ ജോലിചെയ്തു.

യു. അതിനിടയ്ക്കു് താൻ ഒന്നരണ്ടു പ്രാവശ്യം അവിടെനിന്നും മാറി വേറെ സ്ഥലത്തു ജോലിചെയ്തെന്നു തോന്നുന്നു. എന്റെ ഓർമ്മ ശരിയല്ലേ?”

നേതാവു് പരിപൂർണ്ണമനം അവലംബിച്ചിരിക്കുകയാണു്.

“ഒടുവിൽ സാധു് മാക്റാറി നിറുത്തി നാട്ടിലേക്കു പോയപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഭാഗ്യത്തിനു് അവിടെത്തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഓരോ ജോലിക്കാരനും സാമന്ത്മ്യമനുസരിച്ചു് ഓരോ സംഭാവന ചെയ്തു കൂട്ടത്തിൽ തന്നിടുകിട്ടിയതു് എന്തെന്നാൽ കൂടുതലായിരുന്നു.

“അക്കൊല്ലമായിരുന്നു ഞാൻ തന്നിയെ ഒരു ചെറിയ മാക്റാറി ആരംഭിച്ചതു്. അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ സമ്പാദ്യമെല്ലാം മായക്കുകകളിലും കള്ളപ്പാപ്പുകളിലുമായിരുന്നു അല്ലേ? ഞാൻ പറയുന്നതിൽ നിരസം വല്ലതും ഉണ്ടോ?”

“നീസെന്താണു മിസ്റ്റർ. പിന്നെന്തിനാ അതൊക്കെപ്പറഞ്ഞു് നേരം കളയുന്നതു്?”

“അങ്ങനെ ഞാൻ ഈ പ്രസ്ഥാനം തുടങ്ങിയിട്ടു് പതിനഞ്ചുവർഷമായി. എനിക്കു് ന്യായമായ ലാഭം കിട്ടിയിട്ടുണ്ടു്; ഇപ്പോൾ കിട്ടുന്നമുണ്ടു്. ഇതാണെന്നമുണ്ടെ ചരിത്രം. എനിക്കു് കുറച്ചു പണമുണ്ടായെങ്കിൽ അതു ഞാൻ നേരത്തെ ശ്രമിച്ചതിന്റെ ഫലമാണു്. തന്നിക്കറിയാമല്ലോ. ഞാൻ വല്ലവരെയും അന്യായമായി ഉപദ്രവിച്ചു് പണം സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ളതായി ഒരൊറ്റ ഉദാഹരണം പറയാമോ?”

“ആക്കും സാധിക്കുകയില്ലെന്നു് എനിക്കറിയാം. നിങ്ങൾ ചെറുപ്പത്തിൽ പണം ചെലവാക്കി സൂപ്പിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ. ഒരുതരത്തിൽ ജീവിച്ചു് കുറച്ചെല്ലാം മിച്ചം വരുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു. നമ്മൾ ജോലിചെയ്ത അവസരങ്ങളിലെല്ലാം കൂലി കൂടുതൽ കിട്ടിയിരുന്നതു് നിങ്ങൾക്കു് അറിയാം. സ്റ്റേഫിതൻ അല്പം ഒന്നാലോചിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടു് ഞാൻ പറഞ്ഞതു വാസ്തവമാണോയെന്നു്.

“ഇപ്പോഴും സ്റ്റേഫിതൻ പണ്ടത്തെപ്പോലെതന്നെ ഒരു തൊഴിലാളിയാണ്. നിങ്ങളുടെ നില അഭിവൃദ്ധിപ്പെടാത്തതിന്റെ കുറ്റം മറ്റുള്ളവർക്കല്ലല്ലോ. അങ്ങനെയുള്ള റപ്പായേലും കൂട്ടമാണു് എന്നെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുവാൻ വന്നതു്. ഇപ്പോൾ മനസ്സിലായല്ലോ നിങ്ങളുടെ പക്ഷത്തിലെ വിഴിപ്പുകൾ.

“അതുകൊണ്ടു് ഇനിയുമെങ്കിലും ഒന്നു നന്നായി ജീവിച്ചാൽ കൊള്ളാം. എനിക്കു കൊള്ളാമെന്നല്ല പറഞ്ഞതു്. നിങ്ങൾക്കുതന്നെ കൊള്ളാം. ഈ നിലയിലായതിൽപ്പിന്നെ പലപ്പോഴും ഞാൻ നിങ്ങളെ ഓരോ കാര്യത്തിൽ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. വസ്തുവം പറഞ്ഞാൽ അങ്ങനെ സഹായിക്കേണ്ട യാതൊരാവശ്യവും സ്റ്റേഫിതനില്ലായിരുന്നു. ഇപ്പോഴും ഇല്ല.

“അതുകൊണ്ടു് നിങ്ങൾ കൂട്ടംകൂടിവന്നു ചോദിച്ചതു് വെറും മൗഢ്യമായിപ്പോയി. സ്റ്റേഫിതൻ യേവയെ അങ്ങനെയുള്ള കൂട്ടക്കൂടെ ഉപേക്ഷിക്കണം. അവനവന്റെ കാര്യം നോക്കി ജീവിക്കണം. താൻ വേലചെയ്യാൻ തന്നിടുക സുഖമായി ജീവിക്കാം. മറ്റുള്ളവർ നമുക്കു് ഒന്നും തരുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു് സ്റ്റേഫിതൻ ഈ പണിമുടക്കെല്ലാം ഉപേക്ഷിക്കണം. മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ ഇവിടെത്തന്നെ എന്തെങ്കിലും ജോലിചെയ്തു ജീവിക്കാം. ബാക്കി കാര്യങ്ങൾ മനസ്സുപോലെ.”

അവരുടെ നിഴലുകൾ വളരെയധികം നീണ്ടു് അദ്ധ്യക്ഷനായതു് അവർ അറിഞ്ഞതേയില്ലായിരിക്കാം.

റപ്പായേൽ പറഞ്ഞു:

“സ്റ്റേഫിതൻ പറഞ്ഞതൊക്കെ ശരിയാണ്. ഞാൻ ഇനി ഒരു പണിമുടക്കിനും പോണില്ല. പണിമുടക്കിയാൽ പട്ടിണികിടക്കുന്നതു് വീട്ടുകാരും ഞാനും. മറ്റുള്ളവർ പ്രസംഗിക്കുകയേയുള്ളു്.”

അതുകൊണ്ടു് നാളെമുതൽ ഇവിടെത്തന്നെ വന്നേക്കാം ജോലിക്കു്. എന്നാൽ ഞാൻ പോകട്ടെ.”

“എന്നാൽ അങ്ങനെയൊക്കട്ടെ.”

“വളരെ ഉപകാരം.”

For favours received.

C. J. K. Kanjirapally

രോ മിലർ “അതുമതിയേ” എന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞതല്ലാതെ.

“എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു പോകാം.” മുതലാളി പറഞ്ഞു.

“സഖാവേ! വേഗം വാങ്ങിച്ചുകൊണ്ടുവരണം.” ഒരാൾ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. കുറച്ചുപേരുടെ ചുറ്റിപ്പറ്റിനിന്നു. മുതലാളി ചോദിച്ചു. “നിങ്ങൾക്കു് നിങ്ങളുടെ നേതാവിനെ വിശ്വാസമില്ലേ?”

അവർക്കു് ഉത്തരമൊന്നുമില്ലായിരുന്നു. അല്പം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവരുടെയിടയിൽനിന്നും ഒരു ചോദ്യമുയർന്നു, “ഞങ്ങൾക്കിവിടെ നില്ക്കാൻ മേലേ” എന്നു്.

“അതെന്തിനു്? വിശ്വസനയ നീങ്ങളുടെ നേതാവല്ലേ ഇവിടെയുള്ളതു്? അവരുടെ ഉത്തരം നേരത്തെതന്നെ തിന്നുപോയതാണു്. അവർക്കു പോകാതെ ന്യായമില്ലെന്നായി. അവർ കണ്ണുകൊണ്ടു നേതാവിനോടു്, “ഞങ്ങൾ അടുത്തുതന്നെ ഉണ്ടു്” എന്നു്.

മുതലാളി റപ്പായേലിനെ വരുന്നതിൽ കിടന്ന ബഞ്ചിൽ നിർബന്ധിച്ചിരുന്നു. അയാളും കൂടെയിരുന്നു. റപ്പായേലിനു തോന്നിതന്റെ നില അപകടമുള്ളതാണെന്നു്. അയാൾ ചോദിച്ചു:

“എന്താ എന്നെ പോലീസിൽ ഏല്പിക്കാൻ വല്ല ഉദ്ദേശവും ഉണ്ടോ?”

“അങ്ങനെയൊന്നെങ്കിൽ ഇതു ഫലപ്രദമായി വന്നെന്നുണ്ടോ? റോൺ ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ അവർ വന്നു നിങ്ങളെ പിരിച്ചുവിട്ടുമായിരുന്നു. എന്നാൽ എന്റെ ഉദ്ദേശം അതല്ല. എനിക്കു മില

ചരണം
 പാപാലുപകം പാരിനിലോളം
 പാപാലുപകം പാരിനിലോളം
 പാപകുരിങ്കൊടി പാത്തിടയ
 ഞങ്ങൾ നിൻ മധുരാളതനാമം
 കൊണ്ടു മന്തി ജപിക്കുവതിനായി
 കൃപചൊരിയേണേ! വരമരുളേണേ!
 പാപമരിണനേടാൻ
 നരകലമകെ മന്തളത്തുമായ് പൂജാ-
 രാമമതാകാൻ, നാഥേ!

സത്യദീപം

പത്രാധിപന്മാർ

പ്രസിഡൻ്റ്. മോൺസിഞ്ഞോർ ജേക്കബ്. നടുവത്തുശേരി
റവ. ഡോക്ടർ ജോസഫ് പാറക്കാട്ടിൽ ഡി. ഡി., ബി. എ

Vol- 23 || ERNAKULAM, MARCH 1, 1950 || No- 27

ഹാളൻഡിലെ മെത്രാന്മാർ സാമുദായികനീതിയെപ്പറ്റി

കഴിഞ്ഞവർഷം വലിയനോമ്പുകാലത്തു ഹാളൻഡിലെ മെത്രാന്മാർ "സാമുദായിക നീതിയെ" പുസ്തകം ഒരു സംയുക്ത ഇടയലേഖനം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. "നീങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളുടെ ഇടയന്മാരെന്ന നിലയിൽ ഞങ്ങൾ യാതൊരു സംശയവുമില്ലാതെ പ്രസ്താവിക്കുന്നതെന്നാൽ, സമുദായം വളർന്നുവരുന്നതോടുകൂടി സാമുദായികനീതിയുടേയും സാമുദായികസ്നേഹത്തിന്റേയും ചുമതലകൾ മുമ്പുള്ള ഏതുകാലത്തേയുംക്കാൾ ഇക്കാലത്തും ഇന്നത്തെ ജനങ്ങളുടെയിടയിലും ക്രിസ്തീയകർത്തവ്യങ്ങളായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്" എന്നത്രെ ഇടയലേഖനം ആദ്യമായി ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നത്. ഈ കർത്തവ്യങ്ങൾ ഏറ്റവും അടിയന്തിരങ്ങളാണെന്നും അതിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവയെ നാം അവഗണിച്ചാൽ "നാം ക്രിസ്തുവിന്റെ കല്പനകൾ അനുസരിക്കുന്നവരുകയില്ല." സാമുദായികനീതിയെ മെത്രാന്മാർ നിർവചിക്കുന്നതിങ്ങനെയാണ്: "ഒരു മനുഷ്യവ്യക്തിയും അവൻ അംഗമായിരിക്കുന്ന സമുദായവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധങ്ങളെ ക്രമപ്പെടുത്തുന്ന പുണ്യമാണത്." ഈ പുണ്യം സമുദായത്തിന്റെ മേൽ ഒരു കർത്തവ്യം ചുമത്തുന്നുണ്ട്. "അതിലെ അംഗങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തെ ലക്ഷ്യവച്ചു പ്രവർത്തിക്കുക" എന്നതാണോ കർത്തവ്യം. വ്യക്തികളുടെമേലും ഒരു കർത്തവ്യം അതു ചുമത്തുന്നുണ്ട്. "പൊതുജനത്തിനുവേണ്ടി സഹകരിക്കുകയെന്നതാണത്." "സാമുദായികനീതി അനുഷ്ഠിക്കുന്നവർ ക്രിസ്തുസഭയായ സ്വഭാവം തങ്ങളിൽ രൂപീകരിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്." അതിനു മെത്രാന്മാർ താഴെ കാണുന്ന കാരണങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. "ഭൗതികവസ്തുക്കൾക്കായുള്ള നമ്മുടെ മോഹത്തെ അതു മിതപ്പെടുത്തുകയും മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടി ചിലതെല്ലാം ത്യജിക്കുവാൻ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നമ്മുടെ സ്വകാര്യതാല്പര്യങ്ങളുടേയും നാം ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഗണത്തിന്റേയും ഇടയ്ക്കിയ പരിധികൾക്കു മീതെ ഉയരുവാൻ അതു നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും സകല വ്യക്താക്കൾക്കായി ഏകയോഗക്ഷേമത്തോടുകൂടി കഴിഞ്ഞുകൂടാൻ നമുക്കിടവരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവ് ത്യാഗസന്നദ്ധതയായിരിക്കുവാൻ അതു നമുക്ക് ഉത്തേജനം നൽകുകയും സമുദായത്തിന്റെ സേവനത്തിനുവേണ്ടി വിരമമായ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുവാൻ അനേകം പേരെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു." സമുദായം എന്നാലൊന്നാണെന്നും ഇടയലേഖനം വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട്. "മനുഷ്യസമുദായം മനുഷ്യശരീരത്തിനു തുല്യമാണ്. അതിന്റെ വിഭാഗങ്ങൾ പരസ്പരം പൂർത്തീകരിക്കുകയും ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. അനേകന്മാരായുള്ളിൽക്കൂടിയുള്ള സുദീർഘവും സുസംഘടിതവുമായ സഹകരണത്താൽ മാത്രമേ സമുദായത്തിനു പൂർവ്വാധികമായ ക്ഷേമം പ്രാപിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഈ ക്ഷേമമാകട്ടെ കൂടുതൽ ഉൽകൃഷ്ടമായ പുണ്യത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കിട്ടുള്ളതായിരിക്കണം. കൂടുതൽ ഉയർന്ന ജീവിതത്തോളം കൈവരുത്തുവാൻ സകലരടേയും ഗാഢമായ സഹകരണവും മഹത്തായ ശ്രദ്ധയും ആവശ്യമായിരിക്കുന്നതിനാൽ, കൂടുതൽ കട്ടിയായ സാമുദായികചുമതലകളെ ദർവഹമായ ഭാരമായും ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത തിന്മയായും ഗണിക്കുന്നതു ശരിയാണോ?" എന്നു മെത്രാന്മാർ ചോദിക്കുന്നു. "സാമുദായികനീതിയും അതിലടങ്ങിയിരിക്കു

ന്ന പുണ്യങ്ങളും അനേകമാളുകളിൽ പൂർണ്ണമാകുന്നതായാൽ, അവ സാമുദായികതയെപ്പറ്റി അനുഷ്ഠിക്കപ്പെടുകയും സാമുദായികസ്നേഹത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതായാൽ, അവയുടെ അനുഷ്ഠനത്തിനു സിവിൽ നിയമങ്ങൾ ഉറപ്പു നൽകുന്നതായാൽ, നമ്മുടെ ആദ്ധ്യാത്മികവും സാമുദായികവുമായ പുനരജീവനം പൊതുജനജീവിതത്തിലൊട്ടാകെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടും" എന്നാണ് ഇടയലേഖനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇങ്ങനെ സാമന്യതയെപ്പറ്റി വിശദീകരിച്ചശേഷം അവയുടെ പ്രയോഗങ്ങളിലേക്കു ഇടയലേഖനം കടക്കുന്നു.

സ്വകാര്യസ്വത്തുടമ

ആദ്യമായി സ്വകാര്യസ്വത്തുടമയെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നു. "പുരുഷാത്മകമായ മനുഷ്യവ്യക്തിയുടെ സ്വാഭാവികമായ അവകാശമായിട്ടാണ്" തീരുമാനം സകല മനുഷ്യർക്കും സ്വകാര്യസ്വത്തു സമ്പാദിക്കുവാനും കൈവരും വച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഈ അവകാശത്തിന്റെ സ്വഭാവം ശരിയായി മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. സ്വകാര്യസ്വത്തവകാശം കേവലം വ്യക്തിപരമായ മറ്റുള്ളവരെ സകലരേയും ഒഴിച്ചുനിർത്തുന്നതോ ആയ ഒന്നല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ "സ്വകാര്യസ്വത്തിന്റെ ലക്ഷ്യത്തിൽ സാമുദായികമായ ഒരു വശം കൂടിയുണ്ട്." ദരിദ്രരും പാവപ്പെട്ടവരുമായ ആളുകളെ സഹായിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഉൾപ്പെടുത്തുന്ന അഭ്യർത്ഥനകളെ സ്വകാര്യസ്വത്തുടമക്കാർ "ശല്യമേതാക്കളായ ഭിക്ഷാടനങ്ങളായി പരിഗണിക്കരുത്." മനുഷ്യരുടെ ആദ്ധ്യാത്മികവും ഭൗതികവുമായ ദുരിതങ്ങളുടെ നിവാരണത്തിനായി തങ്ങളുടെ ആവശ്യം കഴിഞ്ഞു മിച്ചം വരുന്ന ധനത്തെ വിനിയോഗിക്കുവാൻ അവർക്കു കടമയുണ്ട്. സമുദായത്തിന്റെ ഒട്ടാകെയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആവശ്യമായിത്തീർത്തുകൊണ്ടും സാമന്യജനങ്ങളുടെ നിർധനതയും കഷ്ടപ്പാടും വർദ്ധമാനമായിത്തീരുമ്പോൾ അതിലേക്കുവേണ്ടി നിയമപ്രകാരമുള്ള നികുതികൾ ശരിയായി കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു ഈ കടമ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമാകുന്നു. തവെമൻറിൽനിന്നു ചുമത്തുന്ന നികുതിഭാരത്തെ വ്യവസായികളും മറ്റും അപലപിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ഇടയലേഖനത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിങ്ങനെയാണ്: "മുഖ്യധനത്തിന്റെ അവകാശങ്ങൾ കർശമായി തവെമൻറിൽനിന്നു നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുകയാണെന്നും, സമുദായം ചുമത്തുന്ന ഭാരം വളരെ ദുർവ്വഹമാണെന്നും, തങ്ങളുടെ കൈവശമുള്ള മുഴുവനും നികുതികളായി കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്നെന്നും മുതലുടമസ്ഥന്മാർ ആവലാതിപ്പെടുമ്പോൾ അവർ ഒരു കാര്യം അനുസ്മരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതെന്നതാൽ ക്രിസ്തീയനീതിക്കും സ്നേഹത്തിനും വേണ്ടിത്തന്നെ സിവിൽ നിയമത്തിന്റെ യാതൊരു നിർബന്ധവും കൂടാതെ പ്രസ്തുത ത്യാഗങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ ഇക്കാലങ്ങളിൽ അവർ സന്നദ്ധരായിരിക്കേണ്ടതാണ്; നമ്മുടെ ക്രിസ്തീയകർത്തവ്യങ്ങളെ വിശദമായി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുതരികയും അവയെ പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തുവാൻ നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും മാത്രമാണ് സിവിൽനിയമങ്ങൾ ഈ വിഷയത്തിൽ ചെയ്യുന്നത്." സ്വകാര്യസ്വത്തുടമയുടെ നീതിയുക്തമായ വിതരണത്തെപ്പറ്റി

ററിയും ഇടയലേഖനത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ വിതരണത്തെ മെത്രാന്മാർ "സാമുദായികമായ ഒരാവശ്യം" എന്നാണ് നാമകരണം ചെയ്യുന്നത്. ചെറുതരം തൊഴിലുടമസ്ഥന്മാരുടേയും സ്വകാര്യസ്വത്തില്ലാത്ത കൂലിവേലക്കാരുടേയും കാര്യത്തിൽ മെത്രാന്മാർ പ്രത്യേകം താല്പര്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. ചെറുതൊഴിലുടമസ്ഥന്മാർ സഹകരണസംഘങ്ങളും സംഘടനകളും വഴിയായി വലിയ തൊഴിലുടമസ്ഥന്മാർക്കു ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആദായങ്ങളും ആനുകൂല്യങ്ങളും കൈവരുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണെന്നു ഉൽബോധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇക്കൂട്ടരുടെ ഇത്തരം സ്വയംസഹായത്തിനും പുറമേ, അവർ "പ്രതികൂലസാഹചര്യങ്ങളെ അതിജീവിച്ചു കഴിഞ്ഞുകൂടുവാൻ തക്കവണ്ണം" തവെമൻറിൽ അവരുടെ കാര്യത്തിൽ പ്രത്യേകമായ ശ്രദ്ധയും താല്പര്യവും പ്രദർശിപ്പിക്കേണ്ടതാണെന്നും മെത്രാന്മാർ ഉപദേശിക്കുന്നു. കൂലിവേലക്കാരുടെ കാര്യത്തെപ്പറ്റി ഇടയലേഖനത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിങ്ങനെയാണ്: "വിലയുടെ ഉല്പാദനത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നവർക്ക് അവയുടെ ഉടമയിലും പങ്കു കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ട ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതു് അവശ്യാവശ്യമാണ്." ഈ ലക്ഷ്യം പ്രാപിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, "സ്വകാര്യസ്വത്തുടമയുടെ സംരക്ഷണം മുൻനിർത്തിത്തന്നെ" ഇതിനാവശ്യമായ പദ്ധതികൾ രൂപീകരിക്കുവാൻ വലിയ തൊഴിലുടമസ്ഥന്മാരെ മെത്രാന്മാർ ശക്തിയായി ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു.

തൊഴിലാളികളുടെ

അവകാശങ്ങളും കർത്തവ്യങ്ങളും

ഇടയലേഖനത്തിൽ തുടർന്നു പ്രതിപാദിക്കുന്നത് തൊഴിലാളികളുടെ അവകാശങ്ങളേയും കർത്തവ്യങ്ങളേയും കുറിച്ചാണ്. വേലയുടെ പരിതഃസ്ഥിതികൾ നല്ലതായിരിക്കാനും കുടുംബത്തിനു കഴിഞ്ഞുകൂടുവാൻ മതിയായവയ്ക്കു കിട്ടുവാനും തൊഴിലാളികൾക്കു അവകാശമുണ്ട്. അനേകം അംഗങ്ങളുള്ള കുടുംബങ്ങൾക്കു കഴിഞ്ഞുകൂടുവാൻ തക്കവണ്ണമുള്ള കൂലിനിരക്കു നിലവിലില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ കുടുംബശുദ്ധി നല്കുന്നതിൽ തൊഴിലുടമസ്ഥന്മാരുടെ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള പോരായ്മകൾ സർക്കാരിൽനിന്നു പരിഹരിക്കേണ്ടതാണ്. ട്രേഡ് യൂണിയനുകളിൽ ചേരുവാനും അവ സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുവാനും തൊഴിലാളികൾക്കു അവകാശമുണ്ട്. ഹാളൻഡിൽ ക്രിസ്തീയ ട്രേഡ് യൂണിയനുകൾ ഏറ്റവും അഭിവൃദ്ധിയോടുകൂടിയാണ് നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അവയിൽ അംഗങ്ങളായിരിക്കുകയും അവ സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രവർത്തനം നടത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതു് കത്തോലിക്കരുടെ "കർത്തവ്യംകൂടിയാണ്." തൊഴിലാളികളുടെ അവകാശങ്ങളേയും കർത്തവ്യങ്ങളേയും സംബന്ധിച്ചുള്ള ഒരു പുതിയ വ്യവസായവ്യവസ്ഥിതിയെ വിഭാവനം ചെയ്യുകൊണ്ട് ഇടയലേഖനം ഇങ്ങനെ തുടരുന്നു. "ഒരടികൂടി മുന്നോട്ടു വയ്ക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. തൊഴിലാളികൾക്കു താണുപടിയിലുള്ള നിലയാണല്ലോ ഇപ്പോൾ ഉള്ളതു്. ആ നിലയുള്ളവരുടെ സംഖ്യ വർദ്ധമാനമായിക്കൊണ്ടുവരികുന്നു. ഈ നില മാറി വ്യവസായനടത്തിപ്പിൽ പങ്കും ഉത്തരവാദിത്വവും അവർക്കു കൈവരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. തൊഴിലാളികൾക്കു കൂലിക്കുമാത്രമല്ല ഇതുവരെ അവകാശം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടുള്ള, അതുമാറി ആദായത്തിൽ പങ്കു പാറുവാനുംകൂടി അവർക്കു അവകാശം ഉണ്ടായിരിക്കണം. അങ്ങനെയാവാൻ ഉൽപാദനത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ ഏതാനും വ്യക്തികൾക്കുമാത്രം പ്രയോജനപ്പെടുന്നതായിരിക്കുകയില്ല. സകലമനുപേക്ഷമല്ലെങ്കിലും വളരെയധികം പേർക്ക് സ്വകാര്യസ്വത്തു സമ്പാദിക്കുവാൻ സന്ദർഭമുണ്ടാവുകയും ചെയ്യും."

ഹാളൻഡിലെ മെത്രാന്മാരുടെ ഇടയലേഖനത്തിലെ നിദ്ദേശങ്ങൾ മാറ്റുപ്പാത്രങ്ങളുടെ സാമുദായികവിശ്വലേഖനങ്ങളിലെ നിദ്ദേശങ്ങളുടെ സ്ഥലകാലമനുസരിച്ചുള്ള പ്രായോഗികമായ വിശദീകരണങ്ങളാണെന്നു റ്റുഷ്യമാണല്ലോ. പ്രസ്തുത നിദ്ദേശങ്ങളെ ഇന്നാട്ടിലെ സാഹചര്യങ്ങളനുസരിച്ചു പ്രയോഗ

ത്തിൽ വരുത്തുന്നതിനു കത്തോലിക്കരായ നമുക്കു ശ്രമിക്കാം. കോൺഗ്രസ്സ് തവർമ്മൻറുകളുടെ സാമുദായിക സാമ്പത്തികപരിപാടികൾ ഈ നിദ്ദേശങ്ങളോടു വളരെ സാധ്യതയുള്ളവയാകയാൽ അവയോടു സഹകരിക്കുകയും നാം ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

അടുത്തയാഴ്ചയിൽ

മാർച്ച്

5 ഞാ: നോമ്പ് 2-ാം ഞായർ

6 തി: കൂറിലോസ്

7 ചൊ: തോമസ് അകപിനാസ്

8 ബു: ദൈവത്തിന്റെ യോഹന്നാൻ

9 വ്യാ: നാല്പതു വേദസാക്ഷികൾ

10 വെ: കത്താവിന്റെ തീരുവസ്ത്രം

11 ശ: കോൺസ്റ്റാൻറിനസ്

സത്യദീപം വരിസംഖ്യ

പ്രതിവർഷം അഞ്ചു ക. 6-0-0

പ്രതിവർഷം തപാൽ " 6-8-0

ഇൻഡ്യക്കു പുറമെ " 8-0-0

റററപ്രതി 0-2-0

ജപാപ്പസ്റ്റോലനുവു

പൊതുനിയോഗം: പരിശുദ്ധ പിതാവിന്റെ പൊതുവും പ്രത്യേകവുമായ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾക്കായി.

മിഷൻ നിയോഗം: അമേരിക്കയിലെ നിഗ്രോജാതികളുടെ ഇടയിൽ തിരുസ്സഭ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കുന്നതിനു്.

പ്രാദേശികവാർത്തകൾ

റുസ്സുനിത്തറ മരിയാസഖ്യത്തിന്റെ 19-ാം വാർഷികം ഫെബ്രുവരി 19-ാം ന-റവ. ഫാ. ഐസക് പോട്ടയിൽ അവർകളുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ നടന്നിരിക്കുന്നു. ശ്രീ സെബാസ്റ്റ്യൻ കുറിക്കാട്ട് വിലാസ്, മി. കെ. ടി. സെബാസ്റ്റ്യൻ ബി. എ. എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

—പാല സെൻറ് വിൻസെൻറ് ഡിപോൾ സഖ്യത്തിന്റെ 8-ാം വാർഷികം ഫെബ്രുവരി 19-ാം ന-റവ. ഡോ. എൽ. ജെ. ചിറുർ പി എച്ച്. ഡി., ഡി. ഡി. അവർകളുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ നടത്തപ്പെട്ടു. ശ്രീ മുത്തുവർക്കി ബി. എ., ശ്രീമതി അച്ചമ്മ കുഞ്ചാക്കോസ് എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

—തേവര സെക്രട്ടറിമാർട്ട് കോളെജ് മിനവും കോളെജ് യൂണിയൻ മിനവും ഫെബ്രുവരി 25-ാം ന-റ മദ്രാസ് ക്രിസ്ത്യൻ കോളെജ് പ്രിൻസിപ്പാൾ റവ. എ. ജെ. ബോയിഡ് എം. എ. ഡി. ഡി. അവർകളുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ നടന്നിരിക്കുന്നു.

—ഒല്ലർ ചെറുപുഷ്പ വായനശാലയുടെ ഒരു കാഴ്ചലോചനയോഗം ഫെബ്രുവരി 21-ാം ന-റ സമ്മേളിച്ച് സത്യദീപം, ദീപിക മുതലായ പത്രങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ പ്രചാരം നൽകുവാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നതായിരുന്നു.

—അമ്പലത്തറ സെൻറ് തോമസ് മിഷൻ എയിഡ് ലിതിന്റെയും സൺ ഡേസ്റ്റിന്റെയും സംയുക്തവാർഷികം മാർച്ച് 5-ാം ന-റവ. ഫാ. ലാസർ സി. ഡി., ബി. എ. എൽ. ടി അവർകളുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടുന്നതിനു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതായിരുന്നു. തദ്വസരത്തിൽ ശ്രീ എ. ക. ജോസഫ് എം. എ. എൽ. ടി., ശ്രീ പി. ടി. മാക്കോ എം. എ. എൽ എൽ. ബി. എന്നിവർ പ്രസംഗിക്കുന്നതായിരിക്കും.

—അമ്പലപ്പുഴ സെൻറ് മേരീസ് കാത്തലിക് യൂണിയൻ കെട്ടിടത്തിന്റെ ഉദ്ഘാടനം കുംഭം 8-ാം ന-റവ. ഫാ. കോലത്തു അവർകൾ നിർവ്വഹിച്ചിരിക്കുന്നു.

വരമം

മഹാകവി കട്ടക്കയത്തിൽ ചെറിയാൻ മാറ്റിട്ടു അവർകളുടെ സഹോദരൻ കട്ടക്കയത്തിൽ തൊമ്മൻ മാറ്റിട്ടു 81-ാമത്തെ വയസ്സിൽ ഫെബ്രുവരി 13-ാം ന-റ നിര്യാതനായിരിക്കുന്നു.

മുടക്കും "പട്ടത്ത"വും

(ഫാദർ പ്ലാസിഡ്, റി. ഒ. സി. ഡി.)

മുടക്കും: അതു് "പട്ടത്ത"ത്തെ ഇല്ലാതാക്കും; അല്ലെങ്കിൽ "പട്ടത്ത"ത്തിന്റെ പ്രവർത്തനശക്തി ക്ഷയിപ്പിക്കും; മുടക്കേൽക്കുന്ന മെത്രാൻ "കൈവച്ചാൽ" അഥവാ പട്ടം കൊടുത്താൽ അതു നിഷ്ഠാലമാണ്; മുടക്കേൽക്കുന്ന മെത്രാനിൽ നിന്നു പട്ടം സ്വീകരിക്കുന്നവർക്കു സാധുവായ "പട്ടത്ത"മില്ല ഇങ്ങനെയെല്ലാമുണ്ട്. മുടക്കിനെപ്പറ്റി ചില അക്ത്തോലിക്ക സമോദങ്ങളുടെ ധാരണ, യാക്കോബായ സഭയിലെ ഒരു വിഭാഗത്തിൽ ഈ ധാരണ ശക്തമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നുമുണ്ട്. ഇതിലേക്കു അവർ പറയാറുള്ള ന്യായം ഏതാണു് താഴെകാണുന്നപ്രകാരം സംഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്.

"അനുസരണം ഒരാളെ സഭയോടു ബന്ധിക്കുന്നു. സഭയുടെ അധികാരസ്ഥാനത്തുനിന്നാണ് ഒരാൾ മുടക്കപ്പെടുന്നത്. തന്നിരിക്കുന്ന മുടക്കേൽക്കുന്ന ആൾ സഭയിൽനിന്നു പുണ്യമായി വേർപെടുത്തപ്പെടുന്നു. സഭയിൽ നിക്ഷിപ്തമായ ഒരു "നൽവരം"മാണല്ലോ "പട്ടത്തം." സഭയിൽനിന്നു വേർപെടുത്തിക്കുറന്ന ഒരാളിൽക്കൂടി അഥവാ മുടക്കേൽക്കുന്ന ഒരു മെത്രാനിൽക്കൂടി "പട്ടത്തം"മെന്ന "നൽവരം" അന്യരിലേക്കു പ്രവഹിക്കുകയില്ല; ബന്ധംവിട്ടിരിക്കുന്ന കമ്പിയിൽക്കൂടി വിദ്യുച്ഛക്തി പ്രവഹിക്കാത്തതുപോലെതന്നെ."

എന്നാൽ കത്തോലിക്കരുടെ വിശ്വാസം ഇതിൽനിന്നു വീണിട്ടുമാണ്. മുടക്കേൽക്കുന്ന മെത്രാൻ കൊടുക്കുന്ന പട്ടം സാധുവാണെന്നു കത്തോലിക്കർ വിശ്വസിക്കുന്നു. മുടക്കേൽക്കുന്ന മെത്രാൻ സഭയിൽനിന്നു പരിപൂർണ്ണമായി വേർപെടുത്തപ്പെടുന്നില്ല എന്നതാണ് കത്തോലിക്കരുടെ ന്യായം. മുടക്കു് സഭയുമായുള്ള ബാഹ്യബന്ധത്തെമാത്രമേ ഇല്ലാതാക്കുന്നുള്ളൂ. അധികാരത്തോടുള്ള വിധേയത്വത്തെ ആശ്രയിച്ചു നില്ക്കുന്നതാണ് ബാഹ്യമായ ഈ ബന്ധം. ഈ ബന്ധത്തിനുംപുറമെ മറ്റൊരു ബന്ധമില്ലാത്ത വേറൊരു ബന്ധം — ആന്തരികമായ ഒരു ബന്ധം — മെത്രാനു സഭയുമായുണ്ട്. മെത്രാൻപട്ടം അദ്ദേഹത്തിൽ പതിച്ചിട്ടുള്ള മുദ്രയാണ് ആന്തരികമായ ഈ ബന്ധത്തിന്നു നിദാനം. മാമ്മോദീസാ, മുമ്പിലത്തെ പ്രെശ്യാ (മുദ്ര) എന്നീ കൂദാശകൾ ചെയ്യുന്നതുപോലെ പട്ടവും മാഞ്ഞുപോകാത്ത ഒരു മുദ്ര അതു സ്വീകരിക്കുന്നവരിൽ പതിക്കുന്നുണ്ട്. മുടക്കു് ഈ മുദ്രയെ റദ്ദാക്കുന്നില്ല. തന്നിരിക്കുന്ന മുടക്കേൽക്കുന്ന മെത്രാൻ പുണ്യമായിട്ടല്ലെങ്കിലും ഒരുവിധത്തിൽ സഭയോടു ബന്ധപ്പെട്ടു നില്ക്കുന്നു. ആകയാൽ സഭയിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്ന "പട്ടത്തം"മെന്ന "നൽവരം" അദ്ദേഹത്തിൽക്കൂടി അന്യരിലേക്കു പ്രവഹിക്കുന്നുണ്ട്. കമ്പിയുടെ ബന്ധം മുഴുവനായി വിട്ടിട്ടില്ലെന്നു സാരം.

"ബന്ധം വിട്ടാൽ "പട്ടത്തം"മെന്ന "നൽവരം" അന്യരിലേക്കു പ്രവഹിക്കുകയില്ല" എന്ന തത്വമാണ് കത്തോലിക്കരും സ്വീകരിക്കുന്നത്. പക്ഷേ, കത്തോലിക്കർ ആന്തരികബന്ധത്തെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുമ്പോൾ അക്ത്തോലിക്കർ ബാഹ്യബന്ധത്തെപ്പറ്റിമാത്രം ചിന്തിക്കുന്നു. ഇതാണ് ഇരുക്കൂട്ടരും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം.

ബാഹ്യബന്ധത്തിനും കത്തോലിക്കർ പ്രാധാന്യം കല്പിക്കാതിരിക്കുന്നില്ല. ബാഹ്യബന്ധം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു മെത്രാൻ പട്ടം കൊടുക്കുന്നതു ന്യായരഹിതവും തന്നിരിക്കുന്ന പാപകരവും ആകുന്നു. ബാഹ്യബന്ധം വെടിഞ്ഞുകൊണ്ടുള്ള ഈ പ്രവൃത്തി ന്യായരഹിതമെങ്കിലും ഫലപ്രദമാണ്. ശമോശന്മാർ, കശീശന്മാർ ആദിയായവരെ "ഉല്ലാസിപ്പിക്കുന്നവർ" എന്ന നാമം വേദശാസ്ത്രത്തിൽ മെത്രാന്മാർക്കു നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. മെത്രാൻപട്ടം സ്വീകരിക്കുന്നതോടുകൂടി ഉല്ലാസകരശക്തി അവർക്കു ലഭിക്കുന്നു. സഭയോടുള്ള ബാഹ്യബന്ധം കൈവെടിഞ്ഞശേഷം ഈ ശക്തി അവർ പ്രയോഗിക്കുന്നതു ന്യായരഹിതമാണ്; എങ്കിലും ഫലപ്രദമാകാതിരിക്കുകയില്ല. വിവരഹബന്ധമില്ലാതെ സന്താനോ

ല്പാദനത്തിന്നു പരിശ്രമിക്കുന്നവർ ന്യായരഹിതമായിട്ടാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നതെങ്കിലും അവരുടെ പരിശ്രമം ഫലപ്രദമാകുന്നുണ്ടല്ലോ. സന്താനോല്പാദനത്തിന്നുള്ള ശക്തി അവർക്കുള്ളതിനാൽ ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നു. അവരുടെ പ്രവൃത്തിയാകട്ടെ ന്യായരഹിതവും തന്നിരിക്കുന്ന പാപകരവും ആകുന്നു.

ഏതാനും ചില യാക്കോബായ രേഖകൾ കത്തോലിക്കരുടെ വിശ്വാസത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നുണ്ട്.

ഇങ്ങനെയൊന്നിന് വെർ എബ്രായ പറയുന്നു, "ദുഷ്ടന്മാരും വഞ്ചകന്മാരും ആയ പട്ടക്കാർ സഭയിലുണ്ടായാലും, അവരുടെ തലയിൽ വച്ചു വലയുക (അതായതു, അവരുടെ "പട്ടത്തം") ഉറച്ചുതന്നെയാണ്; അവരുടെ കർവ്വാന നിർമ്മലമാണ്. പട്ടക്കാരന്റെ പാപം നിമിത്തം കത്തോലിക്കർ അനുഗ്രഹങ്ങൾ കത്തോലിക്കർ ദൈവത്തിൽനിന്നു മാറ്റിനിർത്തപ്പെടുന്നില്ല." (IV-3.) ഒരു പട്ടക്കാരൻ എത്രതന്നെ ദുഷ്ടനായിത്തീർന്നാലും അയാളുടെ "പട്ടത്തം" ഉറച്ചിരിക്കുന്നു അഥവാ പ്രവർത്തനശക്തി ക്ഷയിക്കാതിരിക്കുന്നു എന്നാണല്ലോ ഈ വാക്യങ്ങളുടെ അർത്ഥം. ഒരു സാധാരണ പട്ടക്കാരന്റെ "പട്ടത്തം" വികസിച്ചു പുണ്യത പ്രാപിക്കു

ജനുവരി 24-ാംനാ- സിലവം പ്രാപിച്ച ഫാദർ വിൻസെൻസോ പല്ലോത്തി. (10-ാം പേജിൽ റോമാവാർത്തകൾ നോക്കുക)

ന്നതാണ് മെത്രാൻപട്ടം. ആകയാൽ മെത്രാന്മാരുടെ ദുഷ്ടത അവരുടെ "പട്ടത്തം"ത്തിന്റെ പ്രവർത്തനശക്തി ക്ഷയിപ്പിക്കുന്നതു പറയാവുന്നതല്ല.

സഭയോടുള്ള (ബാഹ്യ)ബന്ധം കൈവെടിയിരുത്തുവരെ മാത്രമേ "പട്ടത്തം"ത്തിന്നു പ്രസ്തുതശക്തിയുള്ളൂവെന്നു് ഒരു പക്ഷേ യാക്കോബായക്കാർ വാദിച്ചേക്കും. യാക്കോബായസഭയിലെ പ്രമാണവേദശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരായ അന്ത്യോക്യാപാത്രിയർക്കിന്നു മാർ സെവേറിയസ്, മാബോറിലെ മാർ ഫിലെക്സിനോസ്, വെർ എബ്രായ എന്നിവർ ഇതിന്നു സമാധാനം പറയുന്നുണ്ട്. ഒരു യഥാർത്ഥ യാക്കോബായക്കാരന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ യാക്കോബായക്കാരല്ലാത്തവരും അവരുടെ മെത്രാന്മാരും യാക്കോബായ സഭയോടു ബന്ധമില്ലാത്തവരാണ്. ഈ കാരണത്താൽ യാക്കോബായക്കാരല്ലാത്ത മെത്രാന്മാർ കൊടുക്കുന്ന പട്ടം യാക്കോബായ സിദ്ധാന്തപ്രകാരം അസാധുവായിരിക്കേണ്ടതത്രേ. എന്നാൽ മുൻപറഞ്ഞ വേദശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ നിശ്ചയപ്രകാരം ഈ അനുമതി സ്വീകാര്യമല്ല. "ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ" നിന്നും (അതായതു കത്തോലിക്കർ, നെസ്തോറിയർ ആദിയായവരിൽനിന്നും) യാക്കോബായസഭയിലേക്കു ആരെങ്കിലും ചേരുന്നപക്ഷം അവരുടെ മാമ്മോദീസായോ പട്ടമോ ആവർത്തിക്കേണ്ടതില്ലെന്നാണ് പ്രസ്തുത വേദശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ നിശ്ചയം. മാർ ഫിലെക്സിനോസ് മാർ സെവേറിയസിന്റെ

നിശ്ചയത്തെ ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്ന ഭാരതം വെർ എബ്രായ ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു: "സഭയിൽ സമാധാനമുണ്ടാകേണ്ടതിലേക്കായി വിശുദ്ധനായ സെവേറിയസ് തീർച്ചപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി, "ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ" ഇടത്തുടീർന്നിന്നു തിരിഞ്ഞുവരുന്ന മെത്രാന്മാർക്കും, പട്ടക്കാർക്കും, ശമോശന്മാർക്കും "അഴിച്ചു പട്ടം കൊടുക്കേണ്ട"തില്ലെന്നും. ഇവർ ഏതു് ഇടത്തുടീർന്നിന്നു തിരിഞ്ഞുവരുന്നവരോ ആ ഇടത്തുട പരിത്യജിക്കയും, പരിഹാരത്തിനുള്ള കാലാവധി അവസാനിക്കയും ചെയ്യുന്നതോടെ ഇവരുടെ "പട്ടത്തം"ത്തിലും അതിന്റെ പദവികളിലും ഇവർ നിന്നുകൊണ്ടു് ശ്രദ്ധശൂന്യരായി നടത്തേണ്ടതാകുന്നു." നെസ്തോറിയരുടെ പട്ടംപോലും ആവർത്തിക്കേണ്ടതില്ലെന്നാണല്ലോ ഇതിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നത്. ചില നെസ്തോറിയർ മെത്രാന്മാരും പട്ടക്കാരും ഈ വിധത്തിൽ യാക്കോബായസഭയിലേക്കു സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടതായും രേഖകളുണ്ട്. നെസ്തോറിയരെ എന്നപോലെ വേറെ ആരേയും യാക്കോബായസഭ മുടക്കുകയോ ശപിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല എന്നും പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ഈ സ്ഥിതിക്കു് മുടക്കും ശാപവും "പട്ടത്തം"ത്തിന്റെ പ്രവർത്തനശക്തി ക്ഷയിപ്പിക്കുന്നു എന്നു് ധൈര്യപൂർവ്വം പറയുവാൻ ഒരു യാക്കോബായക്കാരനെ സാധിക്കുന്നതാണോ? എങ്കിലും മെത്രാൻകക്ഷിയിൽ പട്ടമോറ ചിലർക്കു ബാവാകക്ഷികൾ "അഴിച്ചു പട്ടം കൊടുക്കുക"യുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്! മുടക്കോറവരിൽനിന്നു പട്ടമോറ വർ കേവലം അർത്ഥനികളാണെന്നു പ്രഖ്യാപനങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടില്ലയോ?

കുന്തർകരിശുസത്യാ കഴിഞ്ഞശേഷം കേരളീയരിൽ ഒരു ഭാരതം അന്ത്യോക്യാരെ സമീപിച്ചു. സാധുവായ "പട്ടത്തം" ലഭിക്കുവാൻ വേണ്ടി മാത്രമാണ് കേരളീയർ അപ്രകാരം പ്രവർത്തിച്ചതു്. യാക്കോബായ വിശ്വാസമോ, ആചാരങ്ങളോ, റീത്തോ സ്വീകരിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശം കേരളീയർക്കില്ലായിരുന്നു. ഈ മനഃസ്ഥിതിയുള്ള ഒരു ഗണം ക്രിസ്ത്യാനികളെ സ്വാധീകാരത്തിന്നു കീഴ്പ്പെടുത്തിനിറുത്തണമെങ്കിൽ മുടക്കു "പട്ടത്തം"ത്തിന്റെ ശക്തി ക്ഷയിപ്പിക്കുന്നു എന്നുള്ള ധാരണ അവരിൽ രൂഢമൂലമാക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്നു അന്ത്യോക്യാർ നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കി. തന്നിരിക്കുന്ന സ്തംഭങ്ങളായ യാക്കോബായരേഖകളെപ്പോലും അവഗണിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ അവർ സന്നദ്ധരായിത്തീർന്നു.

യാക്കോബായ സഭയിലെ "പട്ടത്തം" സാധുവാണെന്നു കത്തോലിക്കർ സമ്മതിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് യാക്കോബായസഭ രക്ഷാമാർഗ്ഗമാണെന്നു സിദ്ധിക്കുന്നില്ല. യാക്കോബായസഭ ഒരു ശീശുസഭയാണ്. നിത്യരക്ഷയെ തടയുന്ന ഒരു മഹാപാപമാണല്ലോ ശീശു.

പുസ്തകാഭിപ്രായം

ഫാദർ സിസ് സേവ്യർ

(ഗ്രന്ഥകർത്താ: ഇ. എ. കാർളോസ്. പേജ് 106. വില രൂപ 1. കത്തലിക്ക പ്രസ്സ്, കൊല്ലം)

സുമാർ ഒരുമാസംമുമ്പു കാലയവനികളുള്ളിൽ അന്തർധാനംചെയ്ത അനുഗ്രഹിതരൂപികാകാരനായ ഇ. എ. കാർളോസ് അവർകളുടെ അന്തിമസാഹിത്യോപഹാരമാണ് ഐക്യസംസ്ഥാനരൂപവൽക്കരണത്തോടുകൂടെ ഭൂപടത്തിൽനിന്നു മാഞ്ഞുപോയ വേണാടിന്റെ "വലിയ പാതിരി", "ഇന്ത്യയുടെ ഭൂമിയുടെ ഭൂമി", "ധീരപുണ്യങ്ങളുടെ വിളനിലം" എന്നിനാമങ്ങളിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഫാദർ സിസ് സേവ്യർ പുണ്യവാന്റെ പുതിയ ജീവചരിത്രം. അത്ഭുതപക്ഷമുള്ള തന്റെ കൃതിയെ നാലായി ഭാഗിച്ചു് ഒന്നാമത്തേഭാഗം അച്ചടിച്ച ജീവചരിത്ര സാഹിത്യകൃതികളുടെ മുമ്പിൽ വച്ചിരിക്കുകയാണു ഗ്രന്ഥകാരൻ. ഇതിന്നു ലഭിക്കുന്ന പ്രോത്സാഹനംകൊണ്ടു് ശേഷം മൂന്നാമത്തേഭാഗം ക്രമേണ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യണമെന്നായിരുന്നു ഗ്രന്ഥകാരൻ ആകാശക്കോട്ടകൾ കെട്ടിയിരുന്നതു്. പ്രസിദ്ധീകരിക്കാത്ത ഭാഗങ്ങൾക്കു് വായിച്ചിട്ടുള്ള അവതരകൻ ഡോക്ടർ പി. ജെ.

തോമസ് കാർളോസിന്റെ കൃതിയെ വളരെ പ്രശംസിച്ചിട്ടുണ്ട്. ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ എല്ലാ വകപ്പുകാരും ഇതു വായിക്കണം. ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സ്തുതികളിൽ പാഠപുസ്തകമായ സപീകരിക്കണമെന്നല്ലാം അവതരകൻ അഭിപ്രായമുണ്ട്.

ഒ. എം. ചെറിയാൻ കൈയെഴുത്തുപ്രതി വായിച്ചു് ഒമ്പതു കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പു് ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്: "ക്രൈസ്തവധർമ്മത്തിന്റെ ഉൽകൃഷ്ടപാരമ്പര്യത്തിന്നു ജീവിതസാക്ഷ്യം വഹിച്ച കാലം പോകവേ പോകവേ, പൈതൃക വളത്തി വളത്തി—ലോകാരോണനായ—ശരവ്വർ പുണ്യവാണെന്നായ—രോമോസവം പൂഴ്ചമാറും ആരിലും ധർമ്മബോധം പ്രബുദ്ധമാകുമാറും ഈ പുസ്തകത്തിൽ കാണാം. പഠിതാവിന്റെ മനസ്സിൽ വൃത്തിപരമായ അപകർഷം അല്ലമെങ്കിലും വേദിക്കാത്ത രീതിയിലും ലോകാന്തരവിചിന്തനം പ്രബുദ്ധമാകുവണ്ണവും മി. കാർളോസ് ചെയ്തിരിക്കുന്ന വിധാനം വിശിഷ്ടമായിരിക്കുന്നു."

പ്രസിദ്ധീകൃതമായിരിക്കുന്ന ഒന്നാം ഭാഗത്തിൽ പത്തു് അദ്ധ്യായങ്ങളാണുള്ളതു്. മറ്റുപത്തഞ്ചുകൊല്ലത്തേ ജീവചരിത്രം ഈ അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ സമാഹരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇന്ത്യയിലേക്കു കപ്പൽക്കയറുന്ന രംഗമാണു പുസ്തകത്തിന്റെ അന്ത്യപക്ഷത്തിൽ കാണുന്നതു്. പുസ്തകം ഒരു പരിഭാഷയല്ല. ആംഗ്ലേയഭാഷയിൽ രചിതമായിട്ടുള്ള പതിനെട്ടു കൃതികൾ വായിച്ചു എഴുതിയിട്ടുള്ളതാണു തന്റെ ഗ്രന്ഥമെന്നു മി. കാർളോസ് തന്നെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

സത്യദീപം വായിച്ചശേഷം

സത്യദീപം വായിച്ചശേഷം, മറ്റുള്ളവരുടെ ഇടയിൽ വിതരണംചെയ്യുന്നതിനായി താഴെപറയുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ അയച്ചുതരുവാനുപേക്ഷ.

റവ. ഫാദർ മാത്യു പെരുമ്പള്ളി, സെൻറ് മേരീസ് മിഷൻ, കുന്നംകുളം.

ഗ്രന്ഥകാരനെ തദ്ദേഹം പദ്യവും നന്നായി എഴുതുവാൻ കഴിയുമെന്നു് ഇതിനകം പ്രസിദ്ധംചെയ്തിട്ടുള്ള പല കൃതികളിൽനിന്നും വ്യക്തമാണു്. നല്ല തദ്ദേഹമുതുന്നതിന്നു നല്ല പദ്യമുതന്നുള്ള വാസന എത്രയും സഹായകമായിരിക്കുമല്ലോ. വാക്യങ്ങളുടെ സരളത പദ്യകൃത്യകൾക്കു ശ്രമരഹിതമായിത്തന്നെ യുണ്ടായിരിക്കും. ഈ ജീവചരിത്രത്തിൽ തന്നെ അവിടവിടെയായി ഗ്രന്ഥകാരന്റെ സ്വന്തം പദ്യങ്ങൾ കാണാം. ഒരു ഭാഗമാണു കിഴെ ചേർക്കുന്നു:

ഇന്നതഭാഗ്യങ്ങളൊന്നും സ്ഥിരമല്ല
ഇന്നതിന്നാക്ഷേപമെന്നില്ല
വേണ്ട പറയേണ്ട എന്തൊരാളോടു

വിണ്ടു വരാതെ പറഞ്ഞുപോയി,
ഏതൊരുതത്തിൽനിന്നു ഒരുഭാഗം
നാളുടെ ഉദ്ധരിക്കും.

കാലമങ്ങനെ പോയി ശിശിരവും
ശ്രീലമാകുവസന്തവുംമാഞ്ഞുപോയ്
ആത്മപാടിയ പക്ഷികളൊക്കെയും
മോത്തിരിക്കുന്നു മാനസമാറങ്ങൾ
താടിനിട്ടിവളർത്തിയ യോഗിതൻ
കൂടെ മറ്റൊരു യോഗിയും നില്ക്കുന്നു.
നാൾ കാണാത്ത ശരീരത്തെ ഭൂമിയിൽ
വച്ചുകൊണ്ടു 45-ാമത്തേ വയസ്സിൽ
ആകാശത്തിലേക്കു പറന്നുപോയ
പ്രേഷിതവിരനെ അധികരിച്ചു തദ്ദേഹ
പദ്യവിദഗ്ദ്ധനായ രൂപികാകാരൻ
നവ്കിയിട്ടുള്ള ഈ ജീവചരിത്രഗ്രന്ഥം
ആകർഷകംതന്നെ. മി. കാർളോസ്
1. താങ്കളുടെ കഥാപാത്രംതന്നെ താങ്കൾക്കു്
മാദ്ധ്യസ്ഥം വഹിച്ചു ദിവ്യശക്തിയിൽനിന്നു
നിത്യസമ്മാനം നവ്ക
മാറാകട്ടെ. മറ്റുഭാഗങ്ങളും അതിശി
ശ്രദ്ധ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു താങ്കളുടെ മഹ
നിയോഗേന്ദ്രം സാധിതമാകുന്നതിന്നു
സ്വാഗ്തംകൊണ്ടു് താങ്കൾതന്നെ പ്രാ
ർത്ഥിച്ചാൽ മതിയല്ലോ. മി. കാർളോ
സിന്റെ മീതളങ്ങൾക്കു തങ്ങളുടെ സ്നേ
ഹപ്രകടനത്തിനുള്ള സുവണ്ണ സന്ദർഭം.

അതുകൊണ്ട് വായ്പ പലകുടി ശു
ചിയായി നുഷ്ടിക്കുക. ആഹാരം കഴി
ഞ്ഞു മകളിൽ പാഞ്ഞവിയം പലക
ൾ കഴുകുകയും ബ്രഹ്മോ വിരലോകൊ
ണ്ണ് അമ്പലമുക്ക് ഇടയിലുള്ള ഭക്ഷണം
ശരണം തട്ടിക്കളയുകയും ചെയ്യുക. വഷ
ത്തൻ ഒരിക്കലൊരിക്കലും ഒന്നൊന്നെ
ന്റെ പക്കൽപോയി പലകൾക്കു എ
ന്നെങ്കിലും സുഖക്കേടേണ്ടോ എന്നു പരി
ശോധിച്ചിരിക്കുന്നതും വളരെ നല്ലതാ
ണ്.

റോമാവാത്സക്യം

ഹാദർ പല്ലോത്തിയുടെ നാമകരണം

വിശുദ്ധവാതിൽ ആഘോഷമായി ഉറപ്പിച്ചപ്പോൾ വീ. പത്രോസിന്റെ ദേവാലയത്തിൽ നടന്ന പ്രധാന ചടങ്ങ് ഹാദർ വീൻസെൻറ് പല്ലോത്തിയുടെ നാമകരണമാണ്. ഇക്കഴിഞ്ഞ ജനുവരി 22-ാംനാൾ അദ്ദേഹം സിദ്ധൻ എന്ന പേർ വീളിക്കൊടുത്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതൃസ്ഥലം അന്ത്യമകരമായി തോന്നാത്ത പ്രാപിച്ച രണ്ടുപേർ അന്നത്തെ ചടങ്ങുകളിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. ഒന്ന്, മിസ്സിസ് മോറോസ് സാഡ്നെർ എന്ന പേരായ ഒരു വെവേറിയൻ വിധവയാണ്. 17 കൊല്ലക്കാലം തളർച്ചയോടെ പിടിച്ചെടുത്തതിനുശേഷം 1947-ൽ അവർ പെട്ടെന്നു സുഖപ്രാപിച്ചു സംതൃപ്തരായി. പ്രസിദ്ധതയിൽ പ്രസിദ്ധിച്ചിരുന്നെല്ലാം. ഹാദർ പല്ലോത്തിയുടെ സഹായത്താൽ അന്ത്യമകരമായി സുഖപ്രാപിച്ച മറ്റൊരാൾ അലക്സാണ്ടർ ലൂയി എന്ന പേരായി 9 വയസ്സ് പ്രായമുള്ള ഒരു ഇറ്റാലിയൻ വാലകനാണ്. ഒരു ദിവസം അവൻ ഒരു കെട്ടിടത്തിന്റെ 56 അടി ഉയരമുള്ള മൂന്നാംനിലയിൽ നിന്നു താഴെ വീണു. തൽക്ഷണം "സാരെന്റോ സ്റ്റീരിയെന്റോ" എന്ന ആദ്യമായി പ്രേക്ഷകരുടെ അവർ മറ്റൊരു കെട്ടിടത്തിൽ കേടുപറ്റിയിരുന്നതിനാൽ താമസിയാതെ ബാലൻ മരിച്ചുപോകുമെന്നായിരുന്നു ഡോക്ടർമാരുടെ വിധി. ഏതർസന്ധിയിൽ, ഹാദർ പല്ലോത്തിയുടെ കൈകൾ ബന്ധു ആ വന്യനോടു പ്രാർത്ഥിക്കാൻ പറയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു മിത്രം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അതു അവന്റെ തലയിണയുടെ കീഴിൽ സൂക്ഷിച്ചു. ആ രാത്രി അവൻ ഉറങ്ങിയതേയില്ല. പക്ഷെ പ്രഭാതത്തിൽ അവൻ ഉണർന്നപ്പോൾ സംസാരിക്കുകയും എഴുന്നേൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായി നഴ്സുമാർ കണ്ടു. അപ്രതീക്ഷിതമായാണ് ഈ സുഖപ്രാപ്തി അവരെ വിസ്മയത്തിലാക്കി. അവന്റെ അമ്മ മരിച്ചതിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ, യാതൊരു ആപത്തും ഭവിക്കാത്തവനെപ്പോലെ അവൻ കിടക്കയിൽ എഴുന്നേറ്റിരിക്കുകയായിരുന്നു. നരച്ചു തലമുടിയോടുകൂടിയ ഒരു വൈദികൻ ആ രാത്രി അവൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടെന്നും അതനെ സ്നേഹപൂർവ്വം തലോടിയെന്നും മറ്റും അവൻ പറഞ്ഞു. അവന്റെ തലയിണയുടെ അടിയിൽനിന്നും അവന്റെ മാതാവ് ഹാദർ പല്ലോത്തിയുടെ മിത്രം വലിച്ചെടുത്തപ്പോൾ അവൻ വീളിച്ചുപറഞ്ഞു: "ആ അച്ചൻ തന്നെ. അദ്ദേഹത്തെയാണ് ഇന്നലെ രാത്രി ഞാൻ കണ്ടത്."

പൊതിയലിന്റെ കർമ്മം എന്ന കർമ്മങ്ങളോടു കൂടി നാമകരണച്ചടങ്ങുകൾ അവസാനിച്ചു.

പത്രോസുവർത്തകരുടെ സന്ദർശനം ജനുവരി 23-ാംനാൾ 15 അംഗങ്ങളുള്ള പത്രോസുവർത്തകർ പരിശുദ്ധപിതാവിനെ സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി. തദവസരത്തിൽ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്, ലോകം സമാധാനത്തിലെത്തിച്ചേരണമെങ്കിൽ താഴെ പറയുന്ന സംതതികൾ അവശ്യപ്പെടുന്നുവെന്നു പ്രസ്താവിച്ചു: 1) മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിമയായാണെന്നും മനുഷികശക്തികൾക്കു ഭജിച്ചുകൊടുത്ത ചിലമുഖികാവകാശങ്ങൾ അവനുണ്ടെന്നും ഏവരും സമ്മതിക്കണം. 2) സൃഷ്ടാവായ ദൈവത്തിന്റെ പരമാധികാരം ലോകം മുഴുവനും ഏറ്റെടുക്കണം. 3) പരമേശ്വരൻ അടിമകളാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനല്ല, പ്രത്യേക അവരും സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് രാജ്യം ദൈവത്തിൽ നിന്നു കരുമായിരിക്കണമെന്ന തത്വം സർവ്വതരംഗം തീർക്കുകയുണ്ടുവെന്നും.

ഇക്കാര്യത്തിൽ പത്രോസുവർത്തകർ വല്ലതും ചെയ്യാൻ കഴിയുമോ എന്ന ചോദ്യത്തിന് പരിശുദ്ധപിതാവ് ഇപ്രകാരം മറുപടി പറഞ്ഞു: "തീർച്ചയായും. കാരണം, സത്യത്തിന് അതിന്റെ സ്വഭാവം കേൾപ്പിക്കുന്നതിനുപകർക്കുന്ന ഒരു പാധി ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. സമാനപ്പെട്ടവരുടെ പക്ഷമെടുത്ത ഏറ്റവും ശക്തിമന്തരമായ സ്വഭാവം ഇക്കാര്യത്തു മുദ്രനശിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാണ്."

നിരന്തരമായി വർത്തിക്കാൻ നഗരത്തിൽ പരിശുദ്ധപിതാവിന്റെ വികരണത്തിനുള്ളായി ജോലി നോക്കിയിരുന്ന മോൺസിത്തോർ അൽമോൻസെർ ഓമാനിസ് 64-ാമത്തെ വയസ്സിൽ ഫെബ്രുവരി ആദ്യപാദത്തിൽ നിരന്തരമായി. "പരമസ്വരൂപകേളുടെ തിരുസംഘത്തിലെ ഒരു പ്രമുഖനായവരായിരുന്ന മോൺസിത്തോർ ജിയോഫാന്നി റോസ്സോയും ആ ആഴ്ചയിൽത്തന്നെ ചരമമടഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന് മരിക്കുമ്പോൾ 64 വയസ്സ് പ്രായമായിരുന്നു.

മി. ബെർലിൻ വർത്തിക്കാൻ ബ്രിട്ടീഷ് വീദേശകാര്യമന്ത്രിയായ മി. ഏർണസ്റ്റ് ബെവിൻ ജനുവരി അവസാനത്തിൽ, സീലോണിലെ കോമൺവെൽത്ത് കോൺഫറൻസ് കഴിഞ്ഞു മടങ്ങുന്നവഴി, മാപ്പാപ്പാ തിരുമനയെ സന്ദർശിച്ചിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ റോമിൽ ചെലവഴിക്കുകയുണ്ടായി.

ഇന്ത്യൻ റിപ്പബ്ലിക്കിനെ

പ്രോപ്പഗന്ദാകോളെജിലെ "ഇൻഡ്യൻ സെറൈററി" ഇൻഡ്യൻ റിപ്പബ്ലിക്കിനെ ആഘോഷമായി കൊണ്ടാടിയിരിക്കുന്നു. പുതുതായി ജനമുദത്തിരിക്കുന്ന രാജ്യത്തിന്റെ മേൽ ദൈവാനുഗ്രഹം ഉണ്ടാകുന്നതിനുവേണ്ടി ദൈവികവിശ്വാസികൾ തലോട്ടി "തിരുമനസ്സുകൾ" ആരാധന നടത്തി. കാലത്തു, ദിവ്യപുഷ്പം, പ. കർവാന്യുടെ വാഴ്ച, തെരുവും എന്നീ കൃഷ്ണങ്ങളും, അതേത്തുടർന്ന് ഒരു പൊതുയോഗവും നടത്തപ്പെട്ടു. സെറൈററിയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഒരു അനുമാനസന്ദേശം ഇൻഡ്യൻ യൂണിയന്റെ പ്രസിഡൻറിന് അയച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഉച്ചകഴിഞ്ഞു സെറൈററിയിലെ ഏതാനും മതങ്ങൾ ഇൻഡ്യൻ പ്രതിനിധിമാരിൽനിന്നുവെന്ന് അവിടത്തെ റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ ദിനാഘോഷങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്തു.

ജനുവരി 29-ാംനാളിലെ "ക്ലേർ വത്തോരെ റെറോണെ" എന്ന വർത്തിക്കാൻ പത്രം "ഇൻഡ്യൻ കോമൺവെൽത്ത്" എന്ന ശീർഷകത്തിൽ ഒരു മുഖപ്രസംഗം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ സംതതി പ്രത്യേകം പ്രസ്താവമാണ്. സൃഷ്ടിപരമായ വൻകാര്യങ്ങൾ നേടുന്നതിനു മനുഷ്യക്കു ധാർമികശക്തിയുടെ ഒരു മകുടോദാഹരണമാണ് ഒരു സാധുധനമരം കൂടാതെയുള്ള ഇൻഡ്യൻ സ്വതന്ത്രപ്രാപ്തിയെന്നു അതിൽ മുണ്ടിക്കാണിച്ചിരുന്നു.

പേപ്പൽപ്രതിനിധിക്ക് നൽകിയ സ്വീകരണത്തുറ്ററി

ഇൻഡ്യയിലെ പ്രഥമ സമ്പൂർണ്ണ സുനമോസിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനായി എഴുന്നള്ളിയ പേപ്പൽ പ്രതിനിധി കർഡിനൽ തീർത്ഥാഴി തിരുമനസ്സുകൾ നൽകിയ ഹൃദ്യമായ സ്വീകരണത്തുറ്ററി ക്ലേർ വത്തോരെ റെറോണെ ജനുവരി 27-ാംനാൾ ഒരു ദീർഘലേഖനം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. ക്രിസ്താൻ തിരുമനസ്സിലേയും ഇൻഡ്യൻ നാഷണലിസം തിരുമനസ്സിലേയും ബിഷപ്പ് തോമസ് തിരുമനസ്സിലേയും പ്രസംഗങ്ങളിലെ പല ഭാഗങ്ങളും പ്രസ്തുത ലേഖനത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ചിരുന്നു.

ഭ്രൂർഭദ്രോലയം

വി. പത്രോസിന്റെ ശവകുടീരത്തിനു സമീപം കണ്ടെത്തിയ ഭ്രൂർഭദ്രോലയത്തിന്റെ കേടുപാടുകൾ പൊക്കുന്നതിനുള്ള പണിയാരംഭിച്ചിട്ടു കിരാനുകളായി. ഫെബ്രുവരി അവസാനത്തിൽ പണി പൂർത്തിയാകുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു.

പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരുടെ

മാമ്മോദീസത്തുറ്ററി

"ഹോളി ഓഫീസ്" തിരുസംഘം പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരുടേയും കൊൺഫോർമിസ്റ്റുകാരുടേയും മാമ്മോദീസ സാധുവാണെന്നു വീണ്ടും പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ ജനാനന്ദനം നൽകുന്നയാൾ, പ്രസ്തുതകുടുംബയുടെ യഥാർത്ഥ സ്വഭാവത്തെ അംഗീകരിക്കുന്നെങ്കിൽ മാത്രമേ അതു സാധുവാകുമുള്ളെന്നും തിരുസംഘം മുണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സിദ്ധന്റെ തിരുശ്ശേഷിപ്പ്

പുതുതായി സിദ്ധൻ എന്ന നാമകരണം ചെയ്യപ്പെട്ട ഹാദർ പല്ലോത്തിയുടെ ഭൗതികാവശിഷ്ടങ്ങൾ ഒരു ലോറിയിൽ വഹിച്ചുകൊണ്ട് റോമിൽനിന്നു ഒരു പ്രക്ഷേപണം നടത്തിയിരിക്കുന്നു. പോലീസുകാർ മോട്ടോർ വെക്കിളിൽ തിരുശ്ശേഷിപ്പിനെ അകമ്പടി സേവിച്ചു. അക്ഷയമായിരിക്കുന്ന ഉതഭേദം കർമ്മാനുഷ്ഠാനമായിട്ട്, ഒരു സ്റ്റാറ്റിക് പേടകത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്തു. കരങ്ങളും പെള്ളിത്തകിടകൾക്കൊണ്ട് ആക്രമണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഹാത്തിമായിലെ കട്ടികൾ (11-ാം പേജ് തുടർച്ച)

"ഞാൻ ജനിതത്ത്വം ഇനി ഒരു സഹായവും ചെയ്തതരാനില്ലേ" ലൂസി മോദിച്ചു.

"എന്നെപ്പറ്റി ഒട്ടും വിചാരിച്ചിട്ടില്ല" വേണെയുടെ ശ്വാസോച്ഛ്വാസം ചെയ്തുകൊണ്ട് ജനിത പാഞ്ഞു. "എനിക്ക് ചില വിശേഷങ്ങൾ പറയാനുണ്ട്."

"എന്താണ്?"

"ഞാൻ ആദ്യകർമ്മാന കൈക്കൊള്ളാൻ പോകയാണ്."

"ചാമ്പുവത്തെന്നെയോ?"

"അതേ; കർമ്മാവ് എഴുന്നള്ളിയ രുന്നതുകൊണ്ട് ഇനി എത്രയുംവേഗം സാരമില്ല."

"എന്നാലും, വേണെയേക്കുമല്ലേ" ലൂസി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

"അതേ. ആത്മാക്കൾക്കുവേണ്ടിയോണെന്നാണിത്. എവിടെയെങ്കിലും ആക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നു സഹായകമായിത്തീരുകതന്നെ ചെയ്യും."

ജനാവലി കൂടും കൂട്ടമായി കട്ടികളുടെ വിട്ടിലേക്കും ഹാത്തിമായി സിദ്ധന്റെ ശവകുടീരത്തിലേക്കും പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു. കോവയിൽ ജപമാലാജന്മിയുടെ നാമത്തിൽ ഒരു കപ്പേള പണികഴിപ്പിച്ചു. തീർത്ഥയാത്രക്കാർ എന്നും പതിവായി അവിടെ ചെന്നു കൊന്തുന്നവരും ചൊല്ലിപ്പറന്നു. ഹാത്തിമായിലും സമീപപ്രദേശങ്ങളിലും കോവയിലെ സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവിശ്വാസികളും അപമാസികളും ചെയ്തിരുന്നവരുടെ സംഖ്യ നാമാവശേഷമായി.

"കട്ടികൾക്കു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതു പരിശുദ്ധ കന്യാകുതന്നെയായിരുന്നു. പതി

വായി കൊന്തുന്നവരും ചൊല്ലുന്നതെന്തൊരു വാക്ക് അവരോടു പറഞ്ഞു. അതുവഴിയായി ധാരാളം അനുഗ്രഹങ്ങളും നമുക്കു ലഭിക്കും. ദേവമാതാവിനെ അനുസരിക്കാതിരിക്കുവാൻ നമുക്കു വയ്യം." ഗ്രാമീണർ സമ്മതിച്ചു.

മുമ്പിലത്തെക്കാൾ കൂടുതലായി ആളുകൾ ജപമാലയെക്കുറിച്ച് അറിയുവാനും ജപമാലയെ സ്നേഹിക്കുവാനും തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നായിത്തീർന്നു. അതുതകരാറായ പ്രാർത്ഥനയായി മാഞ്ഞു മാറിയെല്ലെ. ആദ്ധ്യാത്മികചൈതന്യം സമ്പുഷ്ടവും സുശക്തവുമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്നു ഗ്രാമീണപ്രവാചകൻ—ഓരോ മഹസത്യത്തിന്റെയും അന്ത്യത്തിലുള്ള ത്രിത്വസത്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും ചൊല്ലുവാൻ മാത്രവും അവരെ പഠിപ്പിച്ച പ്രാർത്ഥന എല്ലാവരും ചൊല്ലുന്നതെന്നു നേസ്സിലാക്കിയപ്പോൾ—ജനിതയുടെ ഹൃദയം ആനന്ദഭരിതമായി.

"നമുക്കു മാറ്റമില്ലാത്ത പ്രാർത്ഥനകളും ആളുകൾ ചൊല്ലുന്നുണ്ട്. ഞാൻ കേട്ടു." ജനിതയുടെ പ്രഥമവിവകാശസുസ്വീകരണം കഴിഞ്ഞതിന്റെ പിറ്റേദിവസം ലൂസി പറഞ്ഞു.

"എതു പ്രാർത്ഥനകൾ?"

"എന്റെ ദൈവമേ അവിടന്ന് എനിക്ക് നൽകിയ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കായി ഞാൻ അവിടുത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നു."

"വേറെ ഏതെല്ലാം പ്രാർത്ഥനകൾക്കു അവർ ചൊല്ലുന്നുണ്ട്?"

"മറിയത്തിന്റെ മധ്യസ്ഥ നിറഞ്ഞ ഹൃദയമേ, എന്റെ രക്ഷയായിരിക്കണമേ."

"പാപികൾക്കുവേണ്ടി ത്യാഗങ്ങൾ സഹിക്കുന്നതിനുമുമ്പായി ചൊല്ലുന്ന സമർപ്പണജപവും അവർ ചൊല്ലുന്നുണ്ടോ?"

"ഉവ്വ്. അവർ നാം ചെയ്യുന്നതുപോലെ പരിശുദ്ധപിതാവിനെക്കുറിച്ച് ആ പ്രാർത്ഥനയിലുംപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്."

ആദ്യകർമ്മാന കൈക്കൊണ്ട് ഒരു മരണം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ജനിതയെ ഒരു രോഗിലെ വി. അഗസ്റ്റിനോസിന്റെ ആശുപത്രിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോകാൻ മാർട്ടോ കൂടും ബെർഗെൻ നിശ്ചയിച്ചു. അവിടുത്തെ ശരിയായ പരിചരണങ്ങൾക്കൊണ്ട് അവളുടെ പള്ളിക്കുള്ള പ്രണം ദേവമായെക്കുമെന്നു അവർ ആശിച്ചു.

"മാതാവ് ഹാത്തിമായി സിദ്ധിയേയും എന്നേയും സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ ഒരു ആശുപത്രിയിൽ കിടന്നു മരിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞു. ഞാൻ മരിക്കുമ്പോൾ ആരും എന്റെ കൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ലെന്നും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഹാ! എനിക്കു ദുസ്സഹമായി തോന്നുന്നു." ജനിത ലൂസി യോടു പറഞ്ഞു.

"മാതാവ് നിന്നെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകാൻ വരുമല്ലോ. സ്വർഗ്ഗത്തിൽച്ചെന്ന് നിനക്കു ഹാത്തിമായി സിദ്ധി കാണാം." ലൂസി ഒരു കൃത്രിമരസം മധുരത്തോടെ ജനിതയെ ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

"ലൂസിക്ക് എന്റെ കൂടെ ഒരു രോഗിലേക്കു പോകുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ മരിക്കുമ്പോൾ ലൂസിയെക്കുറിച്ചും എന്റെ അടുക്കലുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ!"

"അതു സാധിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല." ലൂസിയുടെ കണ്ണുകളിൽനിന്നു കണ്ണീരിന്റെ ഒരു പ്രവാഹംതന്നെയുണ്ടായി. ആശുപത്രിയിൽ കിടന്നു ഏകാകിനിയായി മരിക്കാൻ പോകുന്ന രോഗിണിയായ ജനിതയുടെ യെന്നിയ സ്ഥിതിയും അതിലേറെ അനുഭവകുലമായ തന്റെ നിലയും ലൂസി അനുസ്മരിച്ചു. ജനിതയും ഹാത്തിമായിസം ചേർന്നു സ്വർഗ്ഗയാനന്ദമനുഭവിക്കുമ്പോൾ ലൂസി ഏകാകിനിയായി ഭൂമിയിൽ യാതനകളനുഭവിച്ചു അവളിൽ ഭരമേളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മറിയത്തിന്റെ വിചലഹൃദയകേതീപ്രചരണം നിർവ്വഹിക്കുന്നു.

ലൂസി സാധുധാനം ജനിതയുടെ കട്ടിലിനരികെ മുക്കുത്തി. "നമുക്കു വിണ്ടും സമർപ്പണജപം ചൊല്ലാം. ഇതു ആ വലിയ ഒരു ബലിയാണ്."

സത്യസത്യവിതരണ ഫണ്ട് പൂർ കോട്ടയ്ക്കുവെള്ളി ക. 50-0-0

ഹാത്തിമായിലെ കുട്ടികൾ *

അദ്ധ്യായം 13

വിശിഷ്ട ബലി

പിറേദിവസം ഫ്റാൻസിസ് ഞെട്ടിയുണർന്നു കിടക്കയിൽ എഴുന്നേറ്റിറങ്ങി വാതിലിനുമുന്നെ കൈ മുണ്ടി കാണിച്ചു.

“അമ്മേ, മനോഹരമായ ആ പ്രകാശം കണ്ടോ?”

ഒളിമ്പിയ മാർട്ടോ ഉടനെ കുട്ടിലിനരികെ വന്നുനിന്നുകൊണ്ട്, “ഞാൻ ഒരു പ്രകാശവും കാണുന്നില്ല. അത് എവിടെയാണ്, കുഞ്ഞേ!”

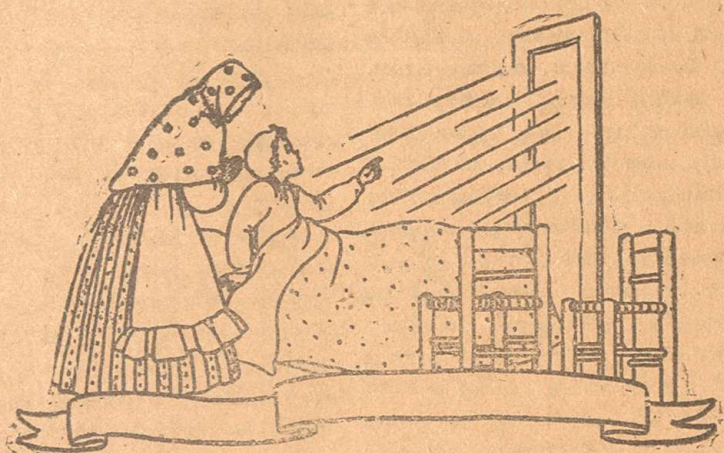
“അതാ നോക്കൂ, ആ വാതിലിനടുത്ത്! ഹാ! എത്ര മനോഹരമായിരിക്കുന്നു അത്!”

ഒളിമ്പിയ ഒരിക്കൽക്കൂടി സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി, പക്ഷേ അസാധാരണമായി

മുട്ടുകത്തി പ്രാർത്ഥിക്കാൻ തുടങ്ങി. അയാളുടെ കവിളിണയിൽക്കൂടി കണ്ണീർ ധാരയായി ഒഴുകി.

“ദൈവം ഈ കുഞ്ഞിന്റെ മേൽ അലിവുള്ളവനാകുകയോ! നമ്മുടെ കൊച്ചു ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചും വളരെക്കാലത്തേക്കു കാണാൻ ദൈവം ഇടയാക്കട്ടെ!” ആ പിതാവു ഹൃദയപൂർവ്വം പ്രാർത്ഥിച്ചു.

ഏപ്രിൽ കഴിഞ്ഞു. വസന്തകാലമായി. ഹാത്തിമായിലെ അനവധി പുതുശവകുടീരങ്ങളിൽ പുഷ്പങ്ങൾ വിതറിയിരിക്കുന്നത് കാണാം. ക്രിസ്തുമസ് കാലത്തുണ്ടായ ഇൻഫ്ലുവൻസാമുഖം ജീവിതയുടെ ആരോഗ്യം ക്ഷയിച്ചവരെന്ന

യാതൊന്നും അവിടെ കണ്ടില്ല. ഒരു നിമിഷം കഴിഞ്ഞു കുട്ടി ഒരു ദീർഘനിശ്വാസത്തോടുകൂടി തലയിണയിലേക്കു തലമറച്ചു. “പ്രകാശം പൊയ്ക്കൊയ്ക്കോ, ഇപ്പോൾ ഞാനതു കാണുന്നില്ല.”

മകൻ സുഖമായി ഉറങ്ങാൻ പോകയാണെന്നു വിചാരിച്ചു ഒളിമ്പിയ വാത്സല്യപൂർവ്വം അവനെ തലോടിയിട്ട് മുറിയിൽനിന്നിറങ്ങിപ്പോയി. ഉടൻതന്നെ ഫ്റാൻസിസിന്റെ തലമറച്ചതായ അവിടെ കയറിവന്നു. അവരെ കണ്ടയടനെ കുട്ടി കൈനീട്ടി.

“ഞാൻ ചെയ്യുപോയ എല്ലാ തെറ്റുകളെക്കുറിച്ചും ഞാൻ പശ്ചാത്തപിക്കുന്നു; യഥാർത്ഥമായും ആത്മാർത്ഥമായും ദുഃഖിക്കുന്നു.”

തലമറച്ചതായ കുട്ടിലിനരികെ ഇരുന്നു കൊണ്ട് പതുക്കെപ്പറഞ്ഞു: “സ്വസ്ഥമായിരുന്നെങ്കിൽ, കുഞ്ഞേ! ആരോഗ്യവും സുഖവുമുണ്ടാകാനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം അതു മാത്രമാണ്.”

ആ സ്രീഇതു പറയുന്നതിനിടയ്ക്കം ഫ്റാൻസിസിന്റെ മുഖത്ത് എന്തോ ചില ഭാവഭേദങ്ങളുണ്ടായി. അവർ ആശങ്കാപൂർവ്വം പിന്നോക്കം മാറി. ഫ്റാൻസിസ് എത്ര സമാധാനപൂർണ്ണനായി, എത്ര സന്തുഷ്ടനായി, എത്ര നിശ്ചലനായി കാണപ്പെടുന്നു!

“ഒളിമ്പിയോ, ഒളിമ്പിയോ, വേഗംവരൂ!” ആ സ്രീ നിലവിളിച്ചു. ഫ്റാൻസിസിന്റെ അമ്മ പെട്ടെന്നു ഓടിയെന്നു. അപ്പോഴേക്കും ഫ്റാൻസിസ് അന്ത്യശ്വാസം വലിക്കുകയായിരുന്നു. ആത്മാവു വേർപിരിയുന്ന സമയത്ത് തിരിച്ചുയരയും അവൻ മനോഹരമായ ഒരു കാഴ്ച കണ്ടിരിക്കണം. അത്ര അലങ്കരിക്കാത്ത ഒരു മന്ദഹാസമാണ് അവന്റെ അധരങ്ങളിൽ കളിയാടിയിരുന്നത്. 1919 ഏപ്രിൽ 4-ാം തീയതി, പതിനൊന്നു വയസ്സു തികയുന്നതിനു രണ്ടുമാസമുള്ളപ്പോൾ, ഫ്റാൻസിസ് ദൈവസന്നിധിയിലേക്കു സംവഹിക്കപ്പെട്ടു.

ഒളിമ്പിയ ഇതുകണ്ടു പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു പോയി. അവരുടെ കണ്ണുകളിൽനിന്നും കണ്ണീർ ധാരധാരയായി പ്രവഹിച്ചു. മാനുവൽ മാർട്ടോയും മറ്റു കുട്ടികളും വിവർണ്ണവദനരായി, തടസ്സമേറിയതായി, മുറിയിലേക്കു കയറിവന്നു.

“ഫ്റാൻസിസിന്റെ മരണസമയത്ത് പരിശുദ്ധ കന്യക ഇവിടെ വന്നിരുന്നു; അതിനു സംശയമില്ല.” ഒളിമ്പിയ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

മാനവൽ മാർട്ടോയും അതു ബോധ്യമായിരുന്നു. അയാൾ കൊന്തയെടുത്തു

തായി കാണപ്പെട്ടു. ക്രമേണ ഇൻഫ്ലുവൻസാ ഭേദപ്പെട്ടെങ്കിലും, ഒരു പുതിയ ദീനം അവളെ ബാധിച്ചു; അത് പ്ലൂറിസി (Pleurisy) യായിരുന്നു. അവളുടെ പള്ളയ്ക്ക് ഒരു വ്രണവുമുണ്ടായി. ഓരോ തവണയും ശ്വാസോച്ഛ്വാസം ചെയ്യുമ്പോൾ ഒരു മുർച്ചയുള്ള ഖഡ്ഗം തറയ്ക്കുന്നതുപോലെ കഠിനമായവേദന അനുഭവപ്പെട്ടിരുന്നു.

“അധികം താമസിയാതെ ഞാനും ഫ്റാൻസിസിനോടുകൂടി സ്വർഗ്ഗത്തിലിരിക്കും. പിന്നെ, ലൂസിയുടെ ജോലി ആരംഭിക്കും.” ജീവിത ഒരു ദിവസം വൈകുന്നേരം രഹസ്യമായി ലൂസിയോടു പറഞ്ഞു.

“എന്റെ ജോലിയോ! ഏതു?”

“മറിയത്തിന്റെ വിമലഹൃദയത്തോടുള്ള ഭക്തി ലോകത്തു പ്രചരിപ്പിക്കാൻ നമ്മുടെ കത്താവ് ആഗ്രഹിക്കുന്നതായി ലൂസി ജനങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കണമെന്നു!”

“ഉവ്വ്, മാതാവ് അതു എന്നോടു പറഞ്ഞതാണ്.”

“ലൂസി, ആളുകൾ വന്നു ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുമ്പോൾ മേലാൽ അകന്നു മാറിക്കളയരുത്. കേട്ടോ! മറിയത്തിന്റെ വിമലഹൃദയം വഴിയായി ദൈവം അനുഗ്രഹങ്ങൾ പ്രദാനംചെയ്യുന്നുവെന്നും, മാതാവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കാൻ ഉത്തമം പ്രദർശിപ്പിക്കണമെന്നും എല്ലാവരോടും പറയുക.”

“പക്ഷേ, ജീവിതം, അപരിമിതത വന്നാലോ? അവർ നമ്മെ എന്തുമാത്രം അലട്ടിയിരുന്നു എന്നു നിനക്കറിയാമല്ലോ. അവരെപ്പോലുള്ള ഫ്റാൻസിസ് കുട്ടിലിനൊഴിച്ചു ഒളിച്ചിരിക്കുകപോലും ചെയ്തിട്ടില്ലേ?”

“നമ്മുടെ സുഖം കാര്യമായി കരുതേണ്ടതില്ലെന്നു നിനക്കറിഞ്ഞുകൂടേ ലൂസി! നമ്മുടെ കത്താവിന്റെ തിരുഹൃദയത്തിന്റെയും, അവിടുത്തെ മാതാവിന്റെ വിമലഹൃദയത്തിന്റെയും ഒന്നിച്ചുള്ള ബഹുമാനമാണ് നമ്മുടെ കത്താവ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. അതുമാത്രമാണ് നാം കാർച്ചയായി കരുതേണ്ടത്. ഇതു ജനങ്ങളെ അറിയിക്കുകയാണ് നിന്റെ കൃത്യം.” സ്വർഗ്ഗീയജ്ഞാനത്താൽ ആത്മീയോൽബുദ്ധയായതുപോലെ ജീവിത ഉപദേശിച്ചു.

“നി പറഞ്ഞതു ശരിയാണ്. യുദ്ധം എങ്ങനെ അവസാനിപ്പിക്കാൻ കഴിയുമെന്നു ജനങ്ങൾ ചോദിച്ചാൽ.....?”

*Rights reserved to Chev. Joseph Thaliath.

കരുമുള്ളകിന്റെ വിലക്കയററം

മുളകിന്റെ വർദ്ധിച്ച വില സാമ്പത്തികമായി നിങ്ങളിൽ പലരെയും മെല്ലമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ നിങ്ങൾ സമ്പാദിച്ച പണത്തിന്റെ ഏതാനും ഭാഗം ഭരവിയിലേയ്ക്കുവേണ്ടി കരുതിവയ്ക്കുന്നതു ബുദ്ധിപൂർവ്വമായിരിക്കും.

നിങ്ങളുടെ പണം സുരക്ഷിതമായും ആദായകരമായും ആവശ്യത്തിനു എടുക്കത്തക്കവിധത്തിലും നിക്ഷേപിക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യമുണ്ട്.

ഫെഡറൽ ബാങ്ക് ക്ലിപ്തം

H. O. ആലുവ.

ബ്രാഞ്ചുകൾ: അങ്കമാലി, എറണാകുളം, പെരുമ്പാവൂർ

ലൂസി ചോദിച്ചു.

“മാതാവിന്റെ വിമലഹൃദയത്തിന്റെ നാമത്തിൽ ഈ അനുഗ്രഹം ലഭിക്കാൻ അവരോടു പറയണം. നമ്മുടെ കത്താവ് സമാധാനം ദിവ്യജനനിയെയാണല്ലോ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.” ജീവിത മറുപടി നൽകി.

“ഇവിടെ താമസിച്ച് ഈ സന്ദേശങ്ങൾ വഴിയായി എന്നെ സഹായിക്കാൻ നിനക്കു കഴിയുമായിരുന്നെങ്കിൽ!” ലൂസി ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിച്ചു. “ജീവിതേ! എന്നെപ്പിരിഞ്ഞു നി സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു പോകുമ്പോൾ ഞാൻ തനിച്ചു കമല്ലോ.”

“ലൂസി, ആ ഏകാന്തത പാപികൾക്കുവേണ്ടി കാഴ്ചവയ്ക്കുക. അതുവളം വളരെപ്പേർ രക്ഷപ്പെടുമല്ലോ. ആളുകളെ നരകത്തിൽ പോകാതിരിക്കാൻ സഹായിക്കുന്നതിനെക്കാൾ വിശിഷ്ടമായ ഒരു കൃത്യം വേറെയുണ്ടോ, ലൂസി?”

മാതാവിന്റെ മൂന്നാം സന്ദർശനാവസരത്തിലുണ്ടായ നരകഭർതൃത്തിന്റെ ഓർമ്മ ഒരിക്കലും അവളെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞില്ല. രണ്ടു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞിട്ടും, അ

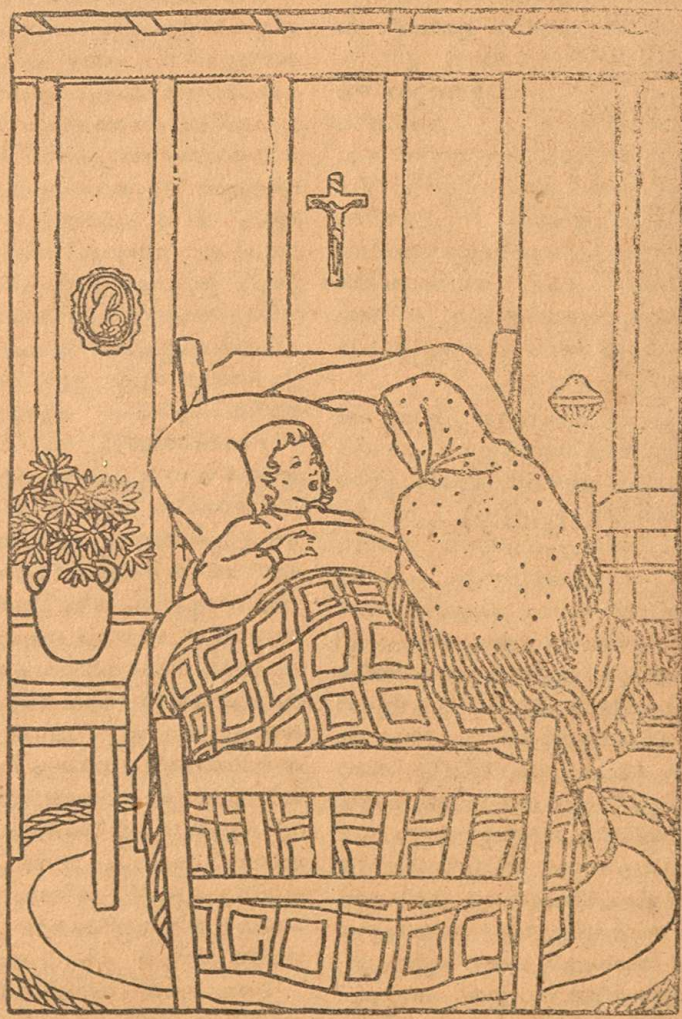
ർക്കു കറേണേരത്തേക്കെങ്കിലും വേദനയിൽനിന്നും ആശ്വാസം ലഭിക്കുമോ?”

“ഇല്ല, അവർ എല്ലായ്പ്പോഴും വേദന സഹിക്കണം.”

“നരകവാസികൾക്കുവേണ്ടി നാം തീക്ഷ്ണമായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവരെ മോചിപ്പിക്കാൻ കത്താവ് അനുവദിക്കുമോ?”

“ഇല്ല. നരകവാസികൾ ഒരിക്കലും മോചിതരാവുകയില്ല. അതുപോലെതന്നെ മോക്ഷവാസികളും മോക്ഷത്തിനു പുറത്തു വരികയില്ല. അവർ എല്ലാക്കാലവും അവിടെത്തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടണം.”

ഓ! നിത്യത! അതു മനസ്സിലാക്കാൻതന്നെ പ്രയാസമായിരിക്കുന്നു; കൊച്ചുകുട്ടികൾക്കുപോലും പ്രാർത്ഥനകളും ത്യാഗങ്ങളും വഴിയായി, ആത്മാക്കളെ നരകത്തിൽ പോകാതെ രക്ഷിക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ അങ്ങനെ ചെയ്യാതിരിക്കുന്നത് എത്ര നിർദ്യയമാണ്! മാതാവിന്റെ മൂന്നാം ദർശനാനന്തരം ആത്മാക്കളോടുള്ള സ്നേഹം ജീവിതയ്ക്കു വർദ്ധിച്ചു. അതുമുതൽക്കാണ്, ആഹാരംതന്നെയും ഉപേക്ഷിക്കുക, അരയിൽ ചരടു

“നരകത്തിലെ ആളുകൾ—അവർ—ഒരിക്കലും പുറത്തു വരികയില്ലേ, ലൂസി?”

തോക്കുമ്പോളൊക്കെ അവർ വിറച്ചു പോകുമായിരുന്നു.

“നരകത്തിലെ ആളുകൾ—അവർ—ഒരിക്കലും പുറത്തുവരികയില്ലേ, ലൂസി?”

“ഇല്ല.”

“വളരെ വളരെ കൊല്ലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാലുമില്ലേ?”

“ഇല്ല. നരകജീവിതത്തിന് ഒരു സാനാവുമില്ല.”

“സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഇതുപോലെതന്നെയാണോ? സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എന്നെന്നേക്കും അവിടെത്തന്നെയായിരിക്കുമോ?”

“അതെ, സ്വർഗ്ഗവും നരകവും അനന്തമാണ്. നിത്യമാണ്.”

“നരകത്തിലെ ആത്മാക്കൾ എരിഞ്ഞുചന്ദ്രലാസിയായിപ്പോകയില്ലേ? അവർ

കെട്ടുക മുതലായ ത്യാഗകർമ്മങ്ങൾ അവളാർഭിച്ചതു്. എന്നാൽ ദീനം പിടിപെട്ടതുമുതൽക്കു് പമ്പുമായ ആഹാരം കഴിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അരയിൽ കെട്ടിയിരുന്ന ചരടു് അഴിച്ചുവെക്കുന്നതും വിചാരിച്ചു. അതനുസരിച്ച് ജീവിത ലൂസിയോടു പറഞ്ഞു:—“എന്റെ അരയിൽ കെട്ടിയിരിക്കുന്ന ഈ ചരടു് ഒന്നഴിച്ച് അമ്മയെ കാണാതെ വെച്ചേക്കുക. എന്റെ സുഖക്കേടു് ഭേദപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ തിരിയെത്തുന്നാൽ മതി.”

ഫ്റാൻസിസിന്റെ അരയിൽനിന്നു കയർ അഴിച്ചുകളഞ്ഞതുപോലെ ലൂസി ജീവിതയുടെ അരയിൽനിന്നും ചരടു് അഴിച്ചുനീക്കി.

(ശേഷം 10-ാം പേജിൽ)

വിമർശനവിമി

വൈദികരുടെ ബ്രഹ്മചര്യവും കത്തോലിക്കാസഭാ നിയമവും

“റോമൻ കത്തോലിക്കാ വൈദികരും മെത്രാന്മാരും ഒരു അവിവാഹിതരായും വിവാഹം വിലക്കുപ്പെട്ടവരായും ഇരിക്കുന്നതെന്തു്?” എന്ന് അകത്തോലിക്കനായ ഒരു സഹോദരൻ എഴുതിയ ചോദ്യത്തിലിരിക്കുന്നു. മെത്രാന്മാരും വൈദികരും വിവാഹിതരായിരിക്കയാണു് വേണ്ടതെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തെ സാധൂകരിക്കുവാൻ മോദ്രെകാർ വി. പൗലോസ് ട്രീഫാ യുടെ ലേഖനങ്ങളിൽ നിന്നു് ചില വാക്യങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നുണ്ടു്.

ബ്രഹ്മചര്യത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യം ഒന്നാമതായി അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതു് വൈദികരുടെ ബ്രഹ്മചര്യം ദൈവം പ്രകൃതിവഴിയായോ, വെളിപാടുവഴിയായോ നല്കിത്തന്നു് കല്പനകളിലൊന്നായി കത്തോലിക്കാതിരസ്സു് തന്നിരിക്കുന്നില്ല എന്നാണു്. വൈദികർ വിവാഹിതരായിരിക്കേണ്ടതെന്നുള്ള നിയമം കത്തോലിക്കാസഭയുടെ നടപടി സംബന്ധിച്ച (Disciplinary) നിയമം മാത്രമാണു് പ്രസ്തുത നിയമമാകട്ടെ സാമാന്യമായിപ്പറഞ്ഞാൽ കത്തോലിക്കാസഭയിലെ പാശ്ചാത്യവിഭാഗത്തെ (Western Church) ബന്ധിക്കുന്നതുമാണു്. സഭയുടെ പൗരസ്ത്യവിഭാഗങ്ങളെ (Eastern Churches) സാമാന്യേന ആ നിയമം ബന്ധിക്കുന്നില്ല. വൈദികസ്ഥാനത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തിന്നു ചേർന്നും അതിന്റെ കർത്തവ്യങ്ങൾ ശരിയായി നിർവ്വഹിക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്നതും അവിവാഹിതാവസ്ഥയാണെന്നുള്ള തത്വത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണു് പാശ്ചാത്യസഭയിൽ ഈ നിയമം ഏല്പിച്ചതെന്നും അനുഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടുപോകുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്.

നിത്യപുരോഹിതനായ ക്രിസ്തു അവിവാഹിതനായിത്തന്നെല്ലെ. അവിടുന്ന് കന്യാത്വം അഥവാ പരിപൂർണ്ണമായ മാരിതം (Verginity) സ്വയം സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. അവിടുന്ന് തന്റെ മാതാവായി തിരഞ്ഞെടുത്തതും പരിപൂർണ്ണകന്യാത്വം ബാല്യാമുതൽ നേരുകയും ആയുഷ്കാലം മുഴുവനും അതനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്ത സ്ത്രീയെന്നതായിത്തന്നെല്ലെ. അവിടുന്ന് തന്റെ വളർച്ചപിതാവായി തിരഞ്ഞെടുത്ത പുരുഷനും നിത്യകന്യാത്വം സ്വീകരിച്ചിരുന്നല്ലെ. ക്രിസ്തുവിന്റെ മാതാവായ മറിയവും വളർച്ചപിതാവായ യേശുവും പരസ്പരം വിവാഹത്താൽ ബന്ധിതരായിരുന്നെങ്കിലും അവരിരുവരും പരിപൂർണ്ണമാരിതം അനുഷ്ഠിച്ചാണു് ജീവിച്ചിരുന്നതെന്നു് വേദപുസ്തകവും പാരമ്പര്യവും ഉൽക്കോഷിക്കുന്നു. ഈ വസ്തുതകളിൽനിന്നു് നമുക്കു കാണാൻ കഴിയും ദൈവതിരുമുമ്പിൽ കന്യാത്വം അഥവാ അവിവാഹിതജീവിതം വിവാഹിതജീവിതത്തെക്കാൾ സ്വീകാര്യവും ഉൽകൃഷ്ടവുമാണെന്നു്.

ക്രിസ്തുവിന്റെ സാക്ഷ്യം ബ്രഹ്മചര്യത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യം ക്രിസ്തുതന്നെ വാക്കാലും സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളതാണു്. വി. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷം 19-ാം അദ്ധ്യായം 3 മുതൽ 12 വരെ വാക്യങ്ങൾ വായിച്ചാൽ മതി ഇതു ബോദ്ധ്യപ്പെടാൻ. ചില പ്രിശ്തന്മാരുടെ ചോദ്യത്തിന്മേലായി വിവാഹമോചനം നിഷിദ്ധമാണെന്നു ക്രിസ്തു അരുളിച്ചെയ്തു. യാതൊരു കാരണവശാലും ഭർത്താവിന്നു ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിച്ചു വേറൊരു സ്ത്രീയെ വിവാഹം കഴിക്കുവാനും, ഭാര്യക്കു ഭർത്താവിനെ ഉപേക്ഷിച്ചു വേറൊരു പുരുഷനെ വിവാഹം കഴിക്കുവാനും പാടുള്ളതല്ലെന്നു അവിടുന്ന്

ഏറ്റവും നിഷ്കർഷമായി പറിച്ചിട്ടു. അങ്ങനെയെങ്കിൽ “വിവാഹം കഴിക്കുവേണ്ട എന്നു വയ്ക്കുന്നതാണല്ലോ നല്ലതു്” എന്നവർ ചോദിച്ചു. അതിനവിടുന്ന് പറഞ്ഞു മറുപടി, ബ്രഹ്മചര്യം വിവാഹജീവിതത്തെക്കാൾ ഉൽകൃഷ്ടമാണെങ്കിലും ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യേകാനുഗ്രഹത്താൽ മാത്രമേ ബ്രഹ്മചര്യം അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ മനുഷ്യനു സാധിക്കുകയുള്ളുവെന്നാണു്. “ചിലർ തങ്ങളെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തോടുള്ള സ്നേഹത്തോടു കൂടി ഷണ്ണന്മാരാകിട്ടുണ്ടു്. അത്ര വശാലാ ഹൃദയങ്ങളുള്ളവർ അങ്ങനെ ചെയ്യട്ടെ. ഈ വാക്കുകളുടെ അർത്ഥം ദൈവസ്നേഹത്താൽ പ്രേരിതരായി ബ്രഹ്മചര്യം സ്വീകരിക്കുന്നതു് കൂടുതൽ നല്ലതാണെന്നും, എന്നാൽ അത്രമാത്രം സ്വയംപരിശുദ്ധം അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ സാമാന്യേന മനുഷ്യക്കു് പ്രയാസമാണെന്നും ദൈവാനുഗ്രഹത്തോടുകൂടി ആ ത്യാഗമനുഷ്ഠിക്കുവാൻ സന്നദ്ധതയുള്ളവർ ബ്രഹ്മചര്യം സ്വീകരിക്കുകയുള്ളതെന്നു് മറുപടി.

പൗലോസ് ട്രീഫായുടെ സാക്ഷ്യം പൗലോസ് ട്രീഫാ ക്രിസ്തുവിന്റെ മാതൃകയനുസരിച്ചു് ബ്രഹ്മചര്യം സ്വീകരിച്ചിരുന്നുവെന്നും, ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശമനുസരിച്ചു ബ്രഹ്മചര്യത്തെ വിവാഹജീവിതത്തെക്കാൾ വിലമതിച്ചിരുന്നുവെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലേഖനങ്ങളിൽനിന്നു കാണാം. കോറിന്ത്യക്കു 1-ാം ലേഖനം 7-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ഈ സംഗതി വിശദമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ബ്രഹ്മചര്യത്തേയും വിവാഹജീവിതത്തേയും ട്രീഫാ അംഗീകരിക്കുന്നു. ദൈവാനുഗ്രഹവും സ്വാധീനാധിപത്യവും അനുസരിച്ചു് ഈ രണ്ടു ജീവിതസ്ഥിതികളിൽ ഏതെങ്കിലൊന്നെ സ്വീകരിക്കുവാൻ വിശ്വാസമില്ലെന്നു് ട്രീഫാ പറിച്ചിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ബ്രഹ്മചര്യമാണു് വിവാഹജീവിതത്തെക്കാൾ ഉൽകൃഷ്ടമെന്നു പ്രസ്താവിക്കുവാൻ ട്രീഫാ മടിക്കുന്നില്ല. “നിങ്ങളെല്ലാവരും എന്തെപ്പോലെ ജീവിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നാണു് എന്റെ ആഗ്രഹം. അവിവാഹിതരോടും വിധവകളോടും എനിക്കു പറയുവാനാഗ്രഹമുള്ളതു് അവർ എന്തെപ്പോലെ ജീവിച്ചാൽ നന്നായിരിക്കുമെന്നാണു്” (വാക്യം 7, 8). പുറജാതികളുടെ ട്രീഫായായി നമ്മുടെ കത്താവു് പ്രത്യേകം തിരഞ്ഞെടുത്ത വി. പൗലോസ് ബ്രഹ്മചര്യം സ്വീകരിക്കുകയും ബ്രഹ്മചര്യത്തെ വിവാഹജീവിതത്തെക്കാൾ വിലമതിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെന്നു വസ്തുത അനിഷ്ടമല്ലയോ? വൈദികർ വിവാഹിതരായിരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ നല്ലതു് ബ്രഹ്മചര്യം ഉായിരിക്കേയെന്നെന്നുള്ള തത്വവും അതിന്റെ കാരണവും ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽത്തന്നെ ട്രീഫാ പറിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടു്. “അവിവാഹിതനായിരിക്കുന്നവൻ ദൈവത്തിന്റെ അലങ്കാരത്തെപ്പറ്റി ശ്രദ്ധയുള്ളവനായിരിക്കുന്നു. ദൈവത്തെ എങ്ങനെയാണു് പ്രശംസിച്ചിരിക്കേണ്ടതെന്നു് അവൻ നോക്കുന്നു. നേരേമറിച്ചു് വിവാഹിതനായ മനുഷ്യൻ ചില കത്തിന്റെ അവകാശത്തെപ്പറ്റി ശ്രദ്ധയുള്ളവനായിരിക്കുന്നു. തന്റെ ഭാര്യയെ പ്രശംസിച്ചിരിക്കേണ്ടതെങ്ങനെയെന്നു് അവൻ നോക്കുന്നു.” (വാക്യം 32, 33). ട്രീഫാ മുണ്ടിക്കാണിക്കുന്ന ഈ ന്യായം സർവ്വസമ്മതമല്ലയോ? ഒരു വൈദികനോ മെത്രാനോ അവിവാഹിതനായിരുന്നാൽ തന്നെമുഴുവനും ദൈവസേവനത്തിനായി പ്രതിഷ്ഠിക്കുവാൻ കഴിവുള്ളവനായിത്തീരുന്ന. ഭാര്യയെയും മക്കളെയും പുലർത്തുവാനുള്ള

ഭാരതത്തിൽനിന്നും വിമർശനമായിരിക്കുന്നതു് ദൈവസേവനത്തിന്നു് ഒരു വനെ കൂടുതൽ പ്രാപ്തമാക്കുന്നു. പാശ്ചാത്യസഭയിൽ വൈദികരും മെത്രാന്മാരും അവിവാഹിതരായിരിക്കണമെന്നുള്ള നിയമത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം പൗലോസ് ട്രീഫാ മുണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതുതന്നെയാണു്.

യോഹന്നാൻ ട്രീഫായുടെ സാക്ഷ്യം യോഹന്നാൻ ട്രീഫാ ക്രിസ്തുവിന്റെ “പ്രിയപ്പെട്ട ശിഷ്യനായതു് ക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെ അദ്ദേഹവും പരിപൂർണ്ണമാരിതം സ്വീകരിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടാണെന്നു് സഭാപിതാക്കന്മാർ സാക്ഷ്യം വെക്കുന്നു. കന്യാകയായ തന്റെ മാതാവിനെ കുരിശിൽവെച്ചു് യോഹന്നാന്റെ സൂക്ഷ്മത്തിന്നു് ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തതിന്റെയും കാരണം ഇതാണെന്നാണു് സഭാപിതാക്കന്മാർ മുണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതു്. തന്റെ ജീവിതത്താൽ മാത്രമല്ല ഉപദേശത്താലും യോഹന്നാൻ ട്രീഫാ ബ്രഹ്മചര്യത്തിന്റെ കൂടുതൽ മാഹാത്മ്യം വെളിപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ടു്. സ്വർഗ്വാസികളുടെ സൗഭാഗ്യത്തേയും മറ്റും “വെളിപാടു” ഗ്രന്ഥത്തിൽ ചിത്രീകരിക്കുന്നതിനിടയിൽ പറയുന്നതു കേട്ടാലും: “ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുള്ള ഒരു സ്വരം കേട്ടു. വലിയ ഇടിനാദത്തെക്കാൾ ഒച്ചയുള്ളതു്. ഞാൻ കേട്ട ഈ സ്വരം വിശ്വവ്യാപനക്കാരീൽനിന്നും വരുന്നതു് പാശ്ചാത്യ തോന്നി. അവർ സിംഹാസനത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ഒരു പുതിയതാനം പാടി. ഭൂമിയിൽനിന്നും വിരണ്ടുകുപ്പെട്ട ഒരു ലക്ഷത്തിനാല്പത്തിനാലായിരം പേരെഴിച്ചു് മറ്റൊരു പാടിക്കു വാനിടയില്ലാത്ത ഒന്നായിത്തന്നെ ആഗാനം. ഇവർ അവരുടെ കന്യാത്വം സ്ത്രീയുടെ സ്വർഗ്ഗത്താൽ കളങ്കിതമാകാതെ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇവരാണ് ദിവ്യകുഞ്ഞാടു് പോകുന്നിടത്തെല്ലാം അകമ്പടിക്കാരായിരിക്കുന്നതു്. ഇവരാണ് ദൈവത്തിന്നും കുഞ്ഞാടിന്നും മുമ്പിൽ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുള്ള ആദ്യഫലമായി വിരണ്ടുകുപ്പെട്ടവർ.” (14.2-5). വിവാഹിതരെക്കാൾ ബ്രഹ്മചര്യമുള്ളവരാണ് ദൈവത്തിന്റെയും ക്രിസ്തുവിന്റെയും മുമ്പിൽ കൂടുതൽ സ്വീകാര്യരെന്നല്ലയോ ഈ വാക്കുകളുടെ അർത്ഥം? (തുടരും)

വേദശാസ്ത്രപരക്കു് പാപസങ്കീർത്തനം XIV കൂടാശാഖകൾ

പാപസങ്കീർത്തനത്തിന്റെ ഫലസമീപിക്കു് അനുരാഗം അവരും ആവരും മറഞ്ഞു വീഴുലഗ്നമവും പാരമ്പര്യവും ശക്തിയുക്തം ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്. പഴയനിയമത്തിൽ പാപപരിഹാരമുള്ള പ്രായശ്ചിത്തത്തെ പരാമർശിച്ചു പറയുമ്പോഴല്ലെ. ദൈവത്തിങ്കലേക്കുള്ള പ്രത്യാഗമനം, തിരുമുഖമുഖത്തിൽനിന്നുള്ള പിന്മാറ്റം, ജീവിതനവീകരണം, ഹൃദയവികരണം ആദിയായി സുമനാൽഭുതമായ പദപ്രയോഗങ്ങൾ സുഖമായി കാണാം. സങ്കീർത്തനക്കാരൻ പറയുന്നു: “വേദനിക്കുന്ന അത്രപി ദൈവമുഖക്കു് ഒരു ബലിയാണു്; തകർന്നു് വിനിതവുമായൊരു ഹൃദയം, അല്ലയോ ദൈവമേ, അവിടുന്ന് തിരസ്കരിച്ചിരിക്കില്ല.” (സങ്കീ. 50, 19). ബാഹ്യമായ വേദപ്രകടനംകൊണ്ടു പാപത്തിനുള്ള ശിക്ഷയിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടവർ സാധിക്കുമെന്നു സാക്ഷ്യം വായ യഹൂദമോടു സർവ്വശക്തനായ ദൈവം കല്പിച്ചതല്ലെന്നു് “നിങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങളല്ല ഹൃദയങ്ങളാണു് പിച്ചിക്കിടാണ്ടതു്” എന്നല്ലയോ? (യോവേൽ 2, 13). ഈ ദശപ്രസ്താവനകളിൽ മനസ്സാപം, പാപത്തോടുള്ള വിരോധം, പാപവിട്ടുപോകുവാനുള്ള സന്നദ്ധത ആദിയായ മനോഭാവങ്ങളുടെ പ്രതിഫലനം വ്യക്തമായി കാണാം.

ക്രിസ്തുമതം അവലംബിക്കുന്നതിനോടടുത്തുവന്ന യഹൂദന്മാർ. പുറജാതികൾ ആദിയായവരിൽനിന്നു ട്രീഫാനാമം അവരുടെ ശിഷ്യനാമം വിശ്വാസത്തിന്നു പുറമെ പശ്ചാത്താപവും ജീവിതനവീകരണങ്ങളിലൊന്നും ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. അപ്പസ്തോല നടപടികളിലെ താഴെ പറയുന്ന വാക്യങ്ങൾ ഇപ്പറഞ്ഞതിന്നു മറുപടിയാണു്: “നിങ്ങൾ പ്രായശ്ചിത്തമെടുക്കുവിൻ; നിങ്ങളിൽ ഒരു രോരുത്തനും ജ്ഞാനസ്താനം സ്വീകരിക്കുവിൻ..... ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ നിർമ്മൂലമാക്കപ്പെട്ടവർവേണ്ടി നിങ്ങൾ അനുതപിച്ചാലും; നിങ്ങൾ മനസ്സു തിരിയുകയും ചെയ്താലും.” (അ. നട. 2, 38; 3, 19.) മനസ്സാപവും മാനസവിവർത്തനവും പാപപ്പെറ്റുതിലേക്കുവെക്കുവാൻ അത്യാവശ്യമാണെന്നല്ലയോ ഈ വാക്യങ്ങൾ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതു്?

പ്രാചീനസഭയിൽ പ്രമുഖപ്രമാണത്തിലിരുന്ന ഒരു അച്ചടക്കമുറയാണു് പാപസങ്കീർത്തനത്തിനോടുകൂടി കൂടാമായി പാപവിമോചനാത്മകം ദീർഘനാളത്തേക്കു പ്രായശ്ചിത്തപരിപാടികൾ അനുഷ്ഠിക്കണമെന്നുള്ളതു്. പാപങ്ങളെ നിരന്തരം അനുസ്മരിക്കുകയും, ഉഗ്രമായ കഷ്ടതയുള്ളതുകൾക്കു കീഴടങ്ങുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു് അനുതാപികളിൽ പശ്ചാത്താപവും, പാപവിരോധവും, ജീവിതനവീകരണനിയമവും സംജാതമാക്കണമെന്നായിരുന്നു പ്രസ്തുത സമ്പ്രദായത്തിന്റെ ആശയം. പാപസങ്കീർത്തനത്തെ പരാമർശിച്ചു സഭാപിതാക്കന്മാർ രചിച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെല്ലാം ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു സൂചിപ്പിച്ചും അലങ്കാരസുലഭമായ പ്രസ്താവനകൾ കാണാം. വി. യൂസ്റ്റിനോസ് “ട്രീഫോനായുള്ള സംഭാഷണം” എന്ന കൃതിയിൽ പറയുന്നു: “പ്രലപിക്കുകയും നിലവിളിക്കുകയും ചെയ്ത ഒരു അശുദ്ധാത്മാക്കൾക്കു് തങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ കത്താവു തങ്ങളിൽ മുചത്തുകയില്ലെന്നു എങ്ങനെ പ്രത്യാശിക്കുവാൻ സാധിക്കും?” “പ്രായശ്ചിത്തമെടുക്കുകയും, പാപത്തോടുള്ള വിരോധം ആവർത്തിച്ചു പറയുകയും ചെയ്യുകയും, കണ്ണുനീരുകളാലും, നെടുവീപ്പുകളാലും, കർച്ചകളാലും വേദിക്കുകയും നേരായി പശ്ചാത്താപിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മാനസത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷലക്ഷ്യങ്ങൾ കാണിച്ചാൽ,” മാത്രമേ വി. മിപ്രിയോസ് അനുതാപികൾക്കു പാപവിമോചനം വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നുള്ളു. വി. യോഹന്നാൻ ക്രിസോസ്തോമസ് പശ്ചാത്താപത്തെ പരാമർശിച്ചു ഒരു ഗ്രന്ഥത്തെ രചിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതിൽ ഒരിടത്തു അദ്ദേഹം ചോദിക്കുന്നു: “നാം നമ്മുടെ ഹൃദയത്തെ തകർക്കുകയും, ഉണർന്നിരുന്ന പ്രാർത്ഥിക്കുകയും, പാപങ്ങളെ കൂടുകൂടെ സ്മരിക്കുകയും, ദൈവത്വവും അഹംഭാവവും വലിച്ചെറിയിക്കുകയും, മനസ്സിനെ മയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതു് ഉള്ളപ്പോൾ ശരീരശാക്തികളെക്കൊണ്ടു നാം ആവരും?” വേദാദിത്തു അനുതാപമുൾക്കൊള്ളുവാൻ ഒരേ ഉപാധം അദ്ദേഹം നിശ്ചയിക്കുന്നതു്, പശ്ചാത്താപിക്കാത്ത പാപികൾക്കു കൈവരുന്ന നരകശിക്ഷയേയും സ്വർഗ്ഗത്തേയും കുറിച്ചു അവധാനവും ആലോചിക്കേണ്ടതാണു്.